

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE7202

بسم الله الرحمن الرحيم

انگار دعا و چشم شنایا

بر نام شهنشاهی ست زیبا

کانه ز نظرش بلام و کاست

اعمال شبانه روزی ما

شد هر عملی که در شب تار

چون روز بعلم او نمودار

انجا که نه در راه یابد

خوشید تدارکش بتابد

سزای نهان بشهر و بید است

پیشش همه آشکار و بید است

پیدا کن هر لبند و پستی

۴
ہم موجود فستی ویتے

تاز و بستر قدم قدم را

از پرده کشید سر قدم را

از امر کنی کہ بر لب آورد

ایجاد زمین و آسمان کرد

آورد بدور چون سمارا

شدیل و نحر آشکارا

این جلوه ناکه مهر و ماه است

بر بهستی و صنع حق کو اوست

پیداست ریشمک ستاره

بر جلوه هیتیش اشاره

حسنش همه حیرت و تماشا است

مجنون و را دماغ لیلی است

جَلَّ جَلَالُهُ وَعَظُمَتْ كِبَرُ بَاقِهِ

کاشانه جلال و آتش را از شمع آرائی

محمد حامدین پروانہ و پروانہ شہ چراغ

کلیم را بر طور تجلی صفاتش یال و پروا

قمری ناطقہ گو کہ گو کہ قمری بوصفہ

در صلاح جانبازان کوشش و چہرا

طوق تہدیدش بگردن نرشد

و بیل خامه کدام که بلبان شنایش

لبیان بی زبانی نخواست و چرا رسوا

تا ویش سر نه در کلو نشند

سیت

بر اوج جلال حضرت او

هر فاخته شور زای کو کو

سفینه متاع ممکنات از ورطه نابود

در ساحل وجود رسانیده اوست

و کو هر موجودات از ممکن نيست
ببازار هستي منجمله کرواننده او

يست

زوره تا بخورشيد آنچه پيدا

ز باغ صنعت كارش تماشا

نظم

وات پاكش كه بمثال آم

بر ترا زوهم و هم خیال آمد

در ره وصف و مجاست محال

که گشاید عقاب و ایهمال

وقف و کزش همه زمان و بین

وصف و آتش قرون این و این

آری لسان افصح البیان طوطی عرب

و عجم اشرف اولاد آدم برگزیده عالم

صلی الله علیه وآله وسلم که قاب
 قوسین آوآدنی از برتری القاب
 تقریبش ادنی پایه و سیر فاو حی
 الی عبدیه ما او حی از نجیسته
 علمش کمترین پایه با اینهمه تقرب درگاه
 و قرب خاطر خواه در راه معرفش به
 ما عرفناک معرف گشته و با وجود

چنین جلالت ذات و احصای

صفاتش حرف لا اُحْصِی

برزبانش گذشته

جائی که نه خبر تیل و م زو

از سدره فرانه یک قدم زو

از مابین شکسته پائی

کی دست و هدر سائی

بہتر کہ شیم یا ازان کو

ای مایحی و حضرت او

زین باب نبی چو در گذر کرد

القصہ سراسر است مختصر کرد

عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَعَلَىٰ آلِهِ

أَوْتَادِ خِيَامِ الْإِسْلَامِ کہ حرم دین

مبین را اساطین اند و کاشانه شرع

مستین را مصباح بین از بحر فرو شد گاه

ورطه هلاکت سفن نجات اند و براه

و اماندگان تیره ضلالت هدایت

صلوات الله علیه و علیهم بعدد

من صله و صام و تحیات

و بركاته على رواحهم

بعد من قعد و قام و بعد برضاير

ذوی الفهم والفراسة و سر اتر صاحبان

عقل و کیاست روشن هویدا باد

که خالق مكنونات نبی نوع انسان را

بمقتضای و ما خلقت الجن و الانس

الا یعبدون برای عبادت آفریده

و انرا در تائیدی جناب سالت مآب

و پیروی حضرات ائمه اطهار و رهبر

کلی و جزئی که اوفق ذریعہ فوز و فلاح
 و اوفق وسیلہ رشکاری و نجاح است
 منحصر گردانیده و از انجا که همت
 و الا همت بندگان دارا دربان
 حاوی مراتب فضل و کمال راوی
 احادیث مکرمات و اجلال مجمع
 فیوض یائیه منبع انعامات سبحانیه

قره باصره سعادت غره ناصیه جلالت
 اسوه خاندان عظمت و جلالت خلاصه
 دودمان قنوت و شجاعت اوزنگ
 نشین صدر دولت منصوب رتاج کرین
 آینه نور و سرور شمس سمار جهانبا
 ماه سیما ی کیتی ستانی معین دین دولت
 حسین پیری مقوم اساس مستن دین حیدر

نظم

رونق ده تحت بادشاهی

هم سایه رحمت الهی

نافذ ز ثری است تا ثریا

حکمش ز او امر و نواهی

کف دستش بر پاشی سحاب احسان

دل دریا موحش در کهر بخشی آیه یزعمان

سیت

زنده تارسم سخاوی کرد

نام حاتم ز بهسان طی کرد

رخش و بدبشش تا بجو لاکه خصم افکنی

خرامیده داستان رستم ز ابلی از خا طر

پیرزالان کهن سال ز ایل کر ویده

در یاد لی که باب کرش خشک بهالان

افلاس شاداب کسری منزلی که یخ
 عدل نوشیروان از در وادش
 حلقه یاب ناصری که همت عایش
 بداورسی مطلوبان مجبول منصوبیکه
 اعدایش مدام منکوب و مخدول
 ایام لاله را از دوری دور محفلش
 بر سینه داغ و در قرب انجمن

فیض موطنش مشعل خورشید اونی

چراغ ماه برج فلک بختیاری کوهر

درج شهریاری مروج شرع

مصطفوی حامی منہج مرتضوے

زہی این سارن جهان را آمد

معینش محمد علیے یا و آمد

قانع اساس ظلم وعدوان قانع بنیان

جور و طغیان موسس قوانین عدل
و داد و ارث دولت سلطنت خدا و

نظم

شاهی که عدیل او بدش

نشید و نه دیده آفریش

کنجد نه بنایه شایش

از خامه چه طاقت اویش

سرچشمه فضل و معدن داد

از معدنش جهان شد آباد

تا چترشهی بشرق کرد

روشن همه غرب و شرق کرد

تا داد و تحت سلطنت زیب

افکنده ز پاسبانی آسب

تا سکه عدل بر ملا زد

در کوی خفا سر حبنا زد

مور را بقوت معدنش زویریل

و بزه را در عهد سیاستش اسدیل

نظم

بسکه ابواب عدل و اگر د

بزه با کرک همچرا کرده

از شجاعت چهار سیدش بھر

لَيْسَ لَيْتُ كَيْثْلَهُ فِي الدَّهْرِ

لا عجب کربزم که تازد

در جهان شور محشر اندازد

افکت آن تهتن بهیجا

لرز و درسام پیرال آسا

جای جوزا اگر خسرو بد خو

آب تیغش کند و و پیکرا و

رخش رویتن شن و زبرد

از سر پیلتن بر آرد کرد

نست اندر شجاعتش مهر

از شجاعان انهم کشتور

طرف شاهنش سعادت جو

آصف و ولتش سلیمان خو

معدلت را از دست پایه بلند

کرده بیدار از سر پانند

جور در عهد از بون کشته

هم ستمکاره غرق خون کشته

دست معجز نماش گاه کرم

ید بیضای و رحمت عالم

نقش هر ذره زرقشانی او

شاد عالم ز مهربانی او

بسکه افسانده در هم و دنیا

طاق نیلی رواق شد ز کار

رحم او کرده برق را خندان

قهر او چشم ابر را کریان

از زبان کی بیان شود شال

بر تر آمد ز حد امکانش

حدایز که بر مراد دل

يافت عالم شهنشه عادل

المؤيد من السماء المنصور على

الأعداء زينة تاج وكنين ابو الفتح

معين الدين سلطان الزمان نوشيروا

عادل محمد علي شاه بادشاه غازی

لازال تسمو بس دولته طالعاً

واقمار صولته ساطعة

بیت

قام ما قامت لسماء والأرض

دام في الله ما يؤي الفرض

قطعه حامل تاریخ سنه هجری و
فصل

جدا جشن جلوس شه والا اکرم

حق کرامت کنده سلطانیت اقلیم

یافت از غره پشیانی بخش رونق

سکه سلطنت خاتم و تاج و دیم

حرمت سوره حم و طفیل ط

حافظش واقف سرف لام و م

وقت آنست که واثق بدعا پاهیم

سته هجری و فصلی بنجائی تریم

تا بو و نام محمد و علی نقش قواد

رایج این سکه شاهی بھر اقلیم
۴۴ ۱۲ فصلی

بخیرات مصروف و عنان غنیمت

والا بطرف نخبّات معطوف بود

یکی از زندگان درگاه بایمائی خدام

بارگاه به ترتیب این عجاله همت

برگذاشت و در اندک مهلت این

رساله و جیزه مسمی وظایف نامه سلطان

۵۳ ۱۲ هجری

که اعداد حروفش سه تالیف را

حامل است و بر برخی از آداب

نمازهای سنتی و ادعیه و تلاوت

مصحف و خوردن طعام و آشامیدن

آب و بیداری و خواب و امثال

آن شامل با جمله افعال مستحبه و اعمال

مسنونه اش بر وفق طریقه حقیقه

اهل بیت عصمت و طهارت

صلوات الله علیهم در حیز تحریر رسید

قطعه

برای ورود سلطان ابوالفتح

چو تالیفش باین آسانی آمد

ز ملک و اثنی هم نام و تاریخ

و ظایف نامه سلطانی آمد

و بوا دید تناسب مقام منجمله قطعات

تاریخ که بندگان درگاه کیتی پناه

در سال جلوس مہمیت مانوس از

نظر ہمایون گذرانیدہ ذخیرہ اندوز

صلہ ہای عزت کردیدند و قطعہ

تاریخ منظومہ پناہ علی الوالی کہ اش

ہمسال تالیف سالہ شاہی است

مندرج خاتمہ خطبہ کردید

قطعه اولے

بادشاہ عدل کستردین پناہ

انگہ بریابیش ظفر ماوا گرفت

از جلوس سمیت مانوس شاہ

تخت زیب و تاج رفیقا گرفت

گفت و اثنی سال تاریخ جلوس

ایدل اکنون حق بر کز جا گرفت

قطعه ثانیه

شهبشاه معین الدین ابوالفتح

که باد اعر و اقبالش زیاده

چو عون حق و تائید خدا داد

در اقبال بر روشش گشاده

ببارج چهارم یوم شنبه

ربیع الثانی شهر السعاده

ضیاحشید تخت سلطنت را

کلاه خسروی بر سر نهاده

جهان شد باغ باغ از جوش و جوش

کل عشرت نهال عیش زاده

بیکبار از صلاتی فیض عامش

غنی شد هر سوار و هر پیاده

پای را پیش پیوسته نصرت

همیشه دست بسته ایستاده

بفرق بدسکالش رِق خا^ط

بدام از قهر ربانی فتاده

بتاریخ جلوسش گفت و اثن

سر سلطنت از یب و اوه

وَمِنَ اللَّهِ التَّوْفِيقُ وَهُوَ حَسْبِي

وَنِعْمَ الرَّفِيقُ عَلَى مَا رَتَبْتُهَا عَلٰی

أَرْبَعَةَ أَبْوَابٍ وَخَاتِمَةً رَجُلًا رَأً

أَنْ يُحْفَظَهُ اللَّهُ مِنْ حَرِّ الْوَلَاءِ الْخَاطِمَةِ

بِحَقِّ الْمُصْطَفَى وَالْمُرْتَضَى وَابْنَاهُمَا

وَفَاطِمَةُ بَابُ أَوَّلٍ

در بیان اعمال و افعالی که از طلوع

صبح صادق تا قریب بزوال

آفتاب از وسط السماء باید نمود

باب دوم در اعمال و افعالی که
 از زوال آفتاب تا غروب آفتاب
 بجا باید آورد باب سیوم
 در افعال و اعمالی که از غروب
 آفتاب تا نصف شب باید نمود
 باب چهارم در افعال و اعمالی
 که از نصف شب تا طلوع صبح

صادق باید ساخت خاتمه

در اعمال و ادعیه متفرقه که اختصار

نوقتی دون و یقته ندارد

باب اول در افعال و اعمالی

که از طلوع صبح صادق تا قریب

بزوال آفتاب باید نمود و در وایا

بسیار و احادیث بیشتر و اوست

که از طلوع صبح صادق تا طلوع

آفتاب ملائکه از راق نبی آدم را

قسمت میکنند هر کس که آنوقت

در خواب باشد از نصیب آن روز

محروم ماند و من و سلوئی نبی ایل

درین ساعت هر روز نازل میشد

و هر کس که در خواب می بود آنروز

محتاج بکذاقی میکرد وید و خواب این
 ساعت خواب شوم است و بزرگ
 و روگریه کرد و انداخت و چون
 از خواب برخیزد و دیده باشد
 خواب مکر و هی پس بر گردد
 از پهلوتی که بوده است بر آن
 به پهلوی دیگر و بگوید اِنَّمَا النَّجْمُ

مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا بَازِنٌ

اللَّهُ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ وَمَا عَاذَتْ بِهِ

مَلَائِكَةُ اللَّهِ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيََاؤُهُ

الْمُرْسَلُونَ وَالْأَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ

الْمُحْدِثُونَ وَعِبَادُهُ

الصَّالِحُونَ مِنْ شَرِّ مَا رَأَيْتُ

وَمِنْ شَرِّ رُؤْيَايَ أَنْ تَضُرَّ بَنِي فِي دِينِي

أَوْ دُنْيَايَ وَمِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

و از ابوقتاده حارث بن یزید

مروست که گفت شنیدم حضرت

رسول خدا صلی الله علیه و آله را

که میفرمود خواب نیکو از طرف

خدای عز و جل است پس چون

به میز یکی از شما در خواب آنچه را

دوست دارد پس نقل نکند

آن خواب را مگر بکسی که او را

دوست دارد و چون بپسند

خواب هولناکی پس باید که آب

و مهن میزد از دو جانب چپ خود

سه مرتبه و باید که پناه ببرد بخدا از

شر شیطان و شر آن خواب
 و نقل نکند آنرا با حدی بدستیکه
 آن خواب با و ضرر میرساند
 و چون از خواب بیدار شو و بگوید
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانِي بَعْدَ مَا
 أَمَاتَنِي إِلَيْهِ النُّشُورُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 رَدَّ عَلَيَّ وَحْيِي لِأَحْمَدَ هُ وَاعْبُدْهُ

وسجده کند که حضرت رسالت برت

هرگز از خواب بیدار نمیشد مگر آنکه

سجده میکرد و چون بعد از سجده بنشیند

این عابجه خواند حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ

حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِيَ مِنْذُ كُنْتُ

حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ و امام

بحق ناطق حضرت جعفر صادق

هر بار که از خواب بیدار میشد باواز

بلند چنانکه همه اهلخانه می شنیدند

مِیْغَرَمُو وَاللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰی هَوْلِ

الْمُطْلَعِ وَوَسِّعْ عَلَی الْمَضْجَعِ وَارْزُقْنِيْ

خَيْرَ مَا قَبْلَ الْمَوْتِ وَارْزُقْنِيْ خَيْرَ

مَا بَعْدَ الْمَوْتِ چون او از خروس نشنوید

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ

وَالرُّوحَ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ

غَضَبِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتُ

سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي إِنَّهُ

لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ يَا كَرِيمٌ

قُتِبَ عَلَى نِكَاحِكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَبَاتَنِي فِي عَرْوَةٍ

سَاكِنَةٍ وَمَرَدَّ إِلَى مَوْلَايَ نَفْسِي

بَعْدَ مَوْتِهَا وَلَمْ يَمُتْهَا فِي سَنَامِهَا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُمْسِكُ السَّمَاءَ
 أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بَازُنَةً لِّئِنْ
 زَالَتَا إِنَّ أَسْكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ
 إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 كَرَّمَنِي فِي سَنَامِي وَفِيَّامِي سَوْءِ الْحَدِّ
 لِلَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى

وَهُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي

لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ

عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ

مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَبَاتَنِي فِي

عَافِيَةٍ وَصَبَحَنِي عَلَيْهَا سَائِئَةً عَرُوفِي

هَادِ يَا قَلْبِي سَالِمًا بَدَنِي سَوِيًّا خَلْقِي
 حَسَنَةً صُورَتِي لَمْ يُصِبْنِي قَارَعَةٌ
 وَلَمْ يُزِلْ بَنِي بَلِيَّةٍ وَلَمْ يَهْتِكْ لِي سِتْرًا
 وَلَمْ يَقِطْعْ عَنِّي رِزْقًا وَلَمْ يُسَلِّطْ عَلَيَّ
 عَدُوًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي وَأَحْسَنَ إِلَيَّ
 وَدَفَعَ عَنِّي أَبْوَابَ الْبَلَاءِ كُلَّهَا وَعَافَانِي
 مِنْ جَمِيعِهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَسُبْحَانَ

اللَّهِ رَبِّ النَّبِيِّنَّ وَالِلهِ الْمُرْسَلِينَ

وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا

فِيهِنَّ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا

فِيهِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ وَچون ہی آسمان نظر کند بگوید

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُؤَارِي مِنْكَ كَيْلُ نَجَاحِ

وَلَا سَمَاءَ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَلَا أَرْضَ
 ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ يَدْرِي بِبَعْضِهَا
 فَاقْ بَعْضٍ وَلَا يَحْكُمُ يَدْرِي بَيْنَ
 يَدَيِ الْمَدِيرِ مِنْ خَلْقِكَ تَدْرِي الرَّحْمَةُ
 عَلَى مَنْ تَشَاءُ مَنْ خَلَقَكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ
 الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ غَارَتْ
 النُّجُومُ وَنَامَتِ الْعَيُونُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

لَا نَأْخُذُكَ سِنَةً وَلَا نَوْمٌ سُبْحَانَ
اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَاللهِ الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَتَبْحَاهُ
إِذَا خَرُوهَا آلُ عَمْرٍاءَ زَانِثِينَ فِي
خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ
لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ عَلِيُّ بْنُ طَاوُسٍ
إِذَا رَجَبُكَ يَا مُمُوحِدُ بَاقِرٍ وَابْتِ

نمود و است که آن حضرت فرمود
 کسی که صبح کند و در انگشت دست
 راست او انگشتی باشد که نیکین
 او از عقیق بود پیش از نیکه بیند
 احدی را بگرداند نیکین آنرا بطن
 باطن کف خود و بخواند سوره
 انا انعمنا علیک و انک انت بالله

وَحَلَّ لَشَرِّكَ لَهُ وَكَفَرْتُ بِالْجُبِّ
 وَالطَّاغُوتِ وَأَمْنْتُ بِسَرِّ الْمِحْدِ وَ
 عَلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَأَوَّلِهِمْ
 وَآخِرِهِمْ مَحْفُوظٌ وَارِدٌ أَوْ رَاقِعٌ
 وَرَأْنٌ بِرُوزِ الشَّرَاحِ نَازِلٌ مَشُودٌ
 أَرَأْسَمَانٌ وَأَنْجِيَةٌ بِالْأَمِيرِ وَدُونِ
 وَأَنْجِيَةٌ فَرُكُوسِيرٌ وَدُرُزِينَجَانِجِي

بیرون می آید از آن و باشد در
 حفظ و حمایت خدا تا آنکه شام
 کند و اگر تقاضای بول و غایط
 داشته باشد ضبط آن ننماید و
 احادیث مرویست که اگر کسی
 احتباس بول و غایط کند نمازش
 مقبول نشود و چنان بود که گویا

آن بول و غایط در حالت نماز
 در دامن خود داشته و چون داخل
 بیت النحلا شود سر اموشاند
 و اگر بالای عمامه چیزی دیگر بر
 سر نهاده خوب است و بسم الله
 بگوید و پای چپ را پیش گذازد
 و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ

مِنَ الرَّجْسِ النَّجِسِ الْحَبِثِ الْمُنْجَبِ الشَّيْطَانِ

الرَّجِيمِ و چون عورت خود را

برهنه کند بسم الله بگوید تا از نگاه

شیطان محفوظ ماند و رو و پشت

خود را جانب قبله و طرف

باد و طرف آفتاب و ماهتاب

بعنوانی که روشنی آن بر عورتین

باید نیز نکند و خوردن آشامیدن

و مسواک نمودن در وقت حد

و همچنین استنجاء بدست راست

کردن مکروه است و باید سنگینی

جسد خود را بر پای چپ نهد

و چون نظرش بآب استنجا

افتد بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ الذِّیْ

جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ نَجَسًا

وچون استنجا نماید این عابجوانه

اللَّهُمَّ حِصْنِي فِي رَجِيٍّ وَأَعِظْهُ وَأَسْتُرْ

عَوَارِيَّ وَحَرِّمُهُمَا عَلَى النَّارِ

وَوَفِّقْنِي لِمَا يُقَرِّبُنِي سِنِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ وَبِرَّكَاهِ اِزَا سَمَّجَا

فَارِغْ غَاثُو دَبَايَسْتُو دُوسْت

خود را بر شکم ببالد و بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
 الَّذِي مَخَّطَعَنِي الْاَذَى وَهَنَّا نَزْ
 طَعَامِي وَشَرَانِي وَعَافَانِي مِنَ الْبَلَوِ
 وَوَقْتِي كَقَصْدِ بِيْرُونٍ اَمْدَنَ اَزْ
 سَيْتِ الْخَلَائِكِ زِيَادِي رَاسْتَا
 مَقْدَمِ دَارِ دَوَائِنِ دَعَا بِنُجُوَانِدْ
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَرَّفَنِي لَذَّةَ اَنْبُو

فَجَسَدِي قُوَّتُهُ وَأَخْرَجَ عَنِّي إِذَا هُ

يَا لَهَا نِعْمَةً يَا لَهَا نِعْمَةً يَا لَهَا

نِعْمَةً لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُونَ قَدْرَهَا

و دیر شستن در بیت الخلا مش

بواسیر است و کلامی سوامی فکر

خدا نکند ماثور است که کسی که

کلام کند در بیت الخلا حاجتش

بر آورده نمی شود و چون خواهد

وضو نماید اول دندان هارا

بمسواک بمالد و پاک سازد و در پیش

باب اخبار بسیار از ائمه اطهار

وارد است چنانچه از جناب

رسالت مآب حدیثی ماثور است

که حاصل مضمون صدق و بی شحون

آن بین پنج نماید پیوسته جبرئیل
 مرا بمسواک امر مینمود تا آنکه ترسیدم
 که دندانهای من ساییده شوند
 یا بریزند و در روایت دیگر آمده
 که فرمود جبرئیل آنقدر مرا
 بمسواک امر کرد که کمان کردم
 که برآمنت من واجب خواهد کرد

و از امام بحق ناطق حضرت

جعفر صادق عا ما ثور است که در

مسواک نمودن و واز و خصلت

است از سنت پیغمبران است

و پاک کننده دهان است و روشنی

بخشنده چشم است و موجب

خوشنودی پروردگار است

و بلغم را دفع میکند و حافظه را
 زیاده مینماید و دندانها را سفید
 میکند و حسنهات را مضاعف
 میکند و اند و پوست انداختن
 و بوسیدن دندان را می برد
 و بن دندانها را محکم می سازد
 و اشتهای طعام را افزون می گرداند

و ملائکه بان خوشنود می شوند
و از حضرت امام جعفر صادق
مروست که فرمود مسواک را
پیش از وضو میاید کرد و اگر
فراموش نماید تا وضو بسیار و
بعد از وضو مسواک کند پس سه
مرتبه مضمضه کند بعد از مسواک

کردن و از حضرت رسالت بر^{تست}
مروست که فرمود دو رکعت
نماز که بامسواک بود بهتر است
از بنهقا و رکعت نماز که بی مسواک
باشد و از جناب ولایت ما
اسد الله الغالب علی بن ابیطالب
منقولست که اگر کسی مسواک را

با وضو ضم کند و فرشته می آید و دها
خود را بر دها ن او میگذارد و آنچه
او میگوید بخاطر خود نگاه میدارد
و اگر مسواک نکند بکنار
می ایستد و قرائتش می شنود
و باید که مسواک بعرض دندان
بمالد نه در طول آن پس متوجه وضو

شود و ظرف آب را بطرف
 دست راست خود بردارد و خود
 رو بقبله نشیند و هر دو دست را
 یک مرتبه بشوید اگر بعد از استنجای
 بول وضو کند و دو مرتبه اگر بعد از
 غایط بوده باشد و هرگاه دست
 آب کنار دسم نشسته بگوید تا کلمات

که بدست کرده محو شوند و شیطان
دور شود و چون مضمضه نماید خاتمه
لسان و جان او را بحکمت منور
گرداند و اگر استنشاق کند بوی
آتش و وزخ نشود و چون آب
بر روی بریزد و بشوید کناهای نیکه
بخشم و دهان کرده آمرزیده شوند

و در عرصه محشر سفید رو باشد و هرگاه

برود دست از مرفق بشوید کنایه

از راست و چپ فرو ریزند و غلبه

آتشین بر و حرام شود و چون بر سر

مسح کند او سجانه او را از سیئات پاک

نماید و وقتی که مسح پاها کند کنایه آنکه

از پاگزده بریزند و در هنگام عبور از

صراط بخوبی بگذرد و در حدیث مروست

که چون وضو برای نماز صبح نماید بخانه

کنایان شب او بوده باشد غمناز

کبار و در کافی و فقیه و تهذیب

از جناب امام جعفر صادق علیه السلام

منقول است که فرمود روزی جناب

امیر المومنین علی بن ابیطالب و محمد

بن حنیفہ علیہا السلام شستہ ہوؤ

ناگاہ آن حضرت فرمود ای محمد

ظرف آبی پیار کہ وضو سازم برای نماز

پس محمد بن حنیفہ رضی اللہ عنہ آب

آور و پس آنحضرت بدست راست

خود آب بر دست چپ خود ریخت

پس فرمود بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا أَوْ لَمْ يَجْعَلْهُ

بِنَجْسًا پس مضمّن نمود و فرمود

اللَّهُمَّ لَقِّنِي حُجَّتِي يَوْمَ الْقَاكِ وَأَطْلِقْ

لِسَانِي بِذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ پس

استشاق کرد و فرمود اللَّهُمَّ لَا تُحَرِّمُ

عَلَيَّ رِيحَ الْجَنَّةِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ

يَنْتَمِرُ بِحَمَاهَا وَرُوحَهَا وَطِبَّهَا

بعد از آن روی مبارک خود را دست

پس فرمود **اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي يَوْمَ**

تَسْوَدُ فِيهِ الْوُجُوهُ وَلَا تَسْوَدْ وَجْهِي

يَوْمَ تَبْيَضُّ فِيهِ الْوُجُوهُ پس دست

راست خود را دست و فرمود

اللَّهُمَّ اعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي وَالْخُلْدَ

فِي الْجَنَّةِ بَيْسَارِي وَحَاسِبْنِي حِسَابًا

يَسِّرْ اَبْعَازَانِ دَسْتِ چَرِبْ دَرَا

شَسْتِ وَفَرَمُو وَاللّٰهُمَّ لَا تُقْطِنِيْ

كِتَابِيْ بِشِمَالِيْ وَلَا مِيْنَ وَرَاءِ ظَهْرِيْ

وَلَا تَجْعَلْهَا مَغْلُوْلَةً اِلَى عُنُقِيْ

وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ مُّقْطَعَاتِ النَّيْرِ اِنْ

يَسْ مَسَحَ سَرْمُوْدُ وَفَرَمُو وَاللّٰهُمَّ

غَشِّنِيْ بِرَحْمَتِكَ بِرُكَائِدِ اَبْعَازَانِ دَوَا

خود را مسح کرد و فرمود اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْ

قَدَمَيَّ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزِلُّ فِيْهِ

الْاَقْدَامُ وَاجْعَلْ سَعْيِيْ فِيمَا رَضِيْكَ

عَنِّيْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ پس آنحضرت

سربارک خود را بلند نمود و بوسی

محمد بن حنفیه رضی الله عنه دید و فرمود

ای محمد سیکه وضو ساز و مثل

وضوی من بگوید مثل گفتن من خلق

نماید حق سبحانه و تعالی از هر قطره

فرشته که تقدیس و تسبیح و تکبیر نماید پس

بنویسد حق تعالی مر برای او ثواب

این بار و ز قیامت و شانه نمودن

بعد از هر وضو پریشانی ببرد و

نشسته شانه کند که باعث قوت دل

باشد و ایستاده نباید کرد که دل را
 ضعیف گرداند و از حضرت امام
 جعفر صادق ع ما ثور است که شانه
 کردن فقر را زایل میکرد و اندو در دها
 دور میکند و روزی را فراخ میکند
 و مورانیکو میکند و حاجت را روا میکند
 و پشت را محکم میازد و الحادیش

و شانه کردن با ستخوان میل تپ ارفع

میکند پس شانه را بدست راست

بگیرد و شانه کند و بگوید اللَّهُمَّ سَرِّحْ

عَنِّي الْمُؤْمُ وَالْغُمُومَ وَوَحْشَةَ الصَّدْرِ

وَسُوسَةَ الشَّيْطَانِ سوره الم نشرح

و قل هو الله احد بخواند و چون فارغ

شود بگوید سُبْحَانَ مَنْ زَيْنَ الرِّجَالِ

بِاللَّحْيِ وَالنِّسَاءِ بِالذَّوَائِبِ وَازْجَابِ

سالت مآب ماثور است که فرمود

کسی که ببالد شانه را بر سر و ریش خود

و سینه خود و بخت مرتبه نزدیکی نکند

اورا در وی کاهپی و سنت است

که انگشترها در دست بکند چنانکه

منقول است که دو رکعت نماز

که بانشتری عقیق بوده باشد بهتر است
 از هزار رکعت که بی آن باشد و از
 جناب ولایت مآب ماثور است
 که نماز کسی که انکشر عقیق در دست
 داشته باشد بر نماز جماعتی که عقیق
 در دست داشته باشند پهل ورج
 زیادتی دارد و هم از آنحضرت

مردیست که فرمود روزی رسول خدا
 بیرون آمد و انگشته جرع یمانی در دست
 داشت و با ما نماز کرد و چون از
 نماز فارغ شد انگشته را بمن داد و
 فرمود این را در انگشت دست
 راست خود کن و با آن نماز کن
 که نماز در جرع یمانی برابرست نماز است

و تسبیح و استغفار میگوید و ثوابش بر او

صاحبش نوشته میشود و از جناب اوست

منقول است که خداوند عالمیان مفرماید

من شرم میکنم از دستی که بسوی من

بلند شود بدعا و در آن دست انگشته

فیروزه باشد و آرزایمان برآوردم

و از اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم

مانور است که هر نماز را دو وقت است
 و وقت اول افضل است از وقت
 دوم بمقدار یک آخرت افضل است
 از دنیا و بهتر است برای مومن
 از فرزند و مال و اول وقت و
 رضای خداست و آخر وقت و
 عفو است و عفو نمی باشد مگر از گناهان

و نیز منقول است که اول طلوع صبح
 وقتی است که ملائکه شب با آسمان
 روند و ملائکه روز بر زمین آیند پس
 کسی که نماز صبح در آن وقت کند هر دو
 طایفه ملائکه شاهد آن نماز باشند
 و هر واحد از آن طایفه آن نماز را
 در صحیفه خود ثبت نمایند و هر که تأخیر

نماز صبح کند تا آنکه ستارها نمایان
 نباشند ملعون شود و الحدیث و چون
 شروع نماید بنماز اذان و اقامت را
 بوجه حسن بجا آورد و فصل کند
 در میان اذان و اقامت بسجده با
 و این دعا بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْ قَلْبِي نَازِعًا
 وَعَیْشِي قَارًا وَرِزْقِي دَائِرًا وَاجْعَلْ

عِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ ﷺ

وَقَرَّارًا وَمِنْهُ مَا كُنْتَ تَطْلُبُ

كَهَآنَ سَاعَةِ اجَابَتِ دُعَايَتِ

وَابِي الصَّبَاحِ اِنْ حَضَرْتَ اِمَامَ مُحَمَّدًا

رَوَايَتِ نَمُودِهِ هَسْتِ كِهَ اِنْ حَضَرْتَ

فَرَمُودِ بَدْرِ سَيِّدِ كِهَ خدَايِ بزرگ

وَبَرْتَرِ دُوسْتِ مِي دَارِ دَارِ بندگان

مومنین خود هر دعار پس لازم
 بکیرید دعار اور وقت سحر تا طلوع
 آفتاب بدستیکه آن ساعت عقیقت
 که کشاده میشود دران دروازهای
 آسمان و قسمت کرده میشود دران
 رزقها و برآورده میشود دران
 حاجتها و روا میشود دران حاجتها

بزرگ و در حدیث دیگر از جناب
 ولایت ایاب مروست که غنیمت
 و ایند و عار از چهار چیز و جمله آن
 اذان را شمر دوست است
 که دستهارا بد عابر دار و اگر دعا
 طلب رزق نماید کف دستهارا
 بجانب آسمان پهن کند و اگر از خود

و مضرتی پناه بخدا بر دکت و ستهارا
 بسوی قبله کند و اگر تضرع کند انکشت
 شهادت را حرکت دهد پس نماز را
 بخضوع و خشوع تمام و شرایط و ادا
 آن چنانکه در کتب فقهیه مسطور است
 بجاء آورد و این وجیزه کنجایش بیای
 آن نذار و چون از نماز فارغ شود

شروع با و را و نماید و بهترین و را و
 تسبیح حضرت سیده النساء علیها ^{لنحمة} السلام
 و الثناست چنانچه بسند صحیح از جناب
 صادق علیه السلام حدیثی ماثور است
 که حاصل مضمون صدق مشحون آن
 بدین نهج مینماید کسی که بخواند تسبیح
 فاطمه زهرا را در حالتی که بوده باشد

برستی که در شهید بران بوده امرزید
 و رستگار شود و هم از آنحضرت
 مروست که بدستیکه ما امر می نام
 اطفال خود را به تسبیح جناب
 فاطمه زهرا بچنانکه امر میکنم آنها را
 بنماز پس التزام نمای انرا و بدستیکه
 ملازمت نکند و آن را بنده که شقی

و بد بخت شود شیخ طوسی و کینه

و این یابویه و دیگران با ساینده معتبره

از امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق

روایت نموده اند که واجب است

بر هر مسلمان ده مرتبه خواندن این

تهلیل پیش از طلوع آفتاب و پیش

از غروب آن و در بعضی وایات

وارده است که اگر ترک شود

تضایک و در بعضی روایات کفاره

گناهان اوست در آن روز و زیل

این است لا اله الا الله وحده

لا شریک له له الملك وله الحمد

ویمیت ویمیت ویمیت وهو حی لا یموت

بیده الخیر هو علی کل شیء قدير

و ابن بابویه و دیگر علمای رضوان الله
 علیهم از حضرت امام محمد باقر ^{علیه السلام} روایت
 کرده اند که حضرت رسول خدا فرمود
 سیکه بعد از نماز صبح ده مرتبه این
 دعا بخواند سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ حق تعالی او را عافیت

و ه از کوری و دیوانگی و خوره
 و پریشانی و خانه بر سرش فرو داند
 یا خرافت در وقت پیری ابن باقر
 بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
 روایت نموده که هر که بعد از نماز
 صبح هفتاد مرتبه استغفر الله ربی
 و اتقُب الیه بگوید حق تعالی

اور ایسا مرز و سرحد در آن روز
 بنقشاد هزار کناه بکند و در روایت
 دیگر مقصد کناه بکند و از اہمیت
 طاہرین مرویست کہ سه چیز است
 کہ ہمہ پیغمبران از حضرت آدم
 تا خاتم الانبیاء از یکدیگر میراث
 گرفتہ اند و منجملہ آن انیست کہ ہر روز

بوقت صبح بگویند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ

ایماناً تَبَشِّرْ بِهِ قَلْبِیْ وَیَقِیْنًا حَتّٰی اَعْلَمَ

اَنَّهُ لَا یُصِیْبُنِیْ اِلَّا مَا کُتِبَ لِیْ

وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِیْ وَبَعْضُ رَوَايَاتِ

باضافه این عبارت است حَتّٰی

لَا اُحِبُّ تَعْجِیْلَ مَا اَخَّرْتَ وَلَا تاخیرَ

مَا عَجَّلْتَ یَا حَیُّ یَاقَیُّمُ بِرَحْمَتِكَ

اَسْتَعِيْثُ اَصْلِحْ لِيْ شَانِيْ كُلَّهُ

وَلَا تَكِلْنِيْ لِيْ نَفْسِيْ طَرَفَةً عَيْنٍ

اَبَدًا وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ

وہر کس کہ ہر روز پیش از طلوع

اقاب بخواند اللہ اکبر اللہ اکبر

بَیِّنًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً

وَاصِيْلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

كَثِيرًا لَّشَرِّكَ لَهُ وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَرَشَتْهُ أَنْزَارُ كَرَمِهِ

و در میان بال خویش گذاشته

بآسمان رو و چون بآسمان اول

رسد ملائکه گویند با خود چه دار

گوید این کلمات را که مومنی گفته

پس ملائکه دعا کنند و گویند خدای ^{تعالی}

برای مومن رحمت کند و گناهانش

بیا مرزد و همچنین بر هر آسمان که رسد

ملائکه آن آسمان همین دعا نمایند تا آنکه

بحالان عرش رسد ایشان نیز

این دعا کنند و گویند این کلمات را

بخزیه داران اقوال مومنان

بسیار تا در خزیه ثبت نمایند این را

کلمات خزینه است و کسی که مراد

یک مرتبه تا یک سال که مجموع سه صد

و شصت مرتبه میشود تسبیح حضرت

جبرئیل بخواند میرد تا اینکه به بند

جای خود را در بهشت و تسبیح

این است سُبْحَانَ اللَّهِ أَعْلَى الْقَائِمِ

سُبْحَانَ الْقَائِمِ اللَّهُ سُبْحَانَ

الْوَحِيدِ الْأَحَدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ

الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ رَبِّ

الْمَلِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى وَابُو الدَّائِرَةِ كَوَيْدِ

وَرَدِ خَوْفِ شَيْدِ تَاكِسَالِ

زنده نادم پس ششم و سه صد
 و شصت مرتبه خواندم پس دیدم
 جای خود را در بهشت و همچنین
 ربیع ابن صبیح نقل کرده و از
 جناب رسالت مآب مرویست
 که هر که هر روز ده مرتبه این دعا
 بخواند عفو نماید خدای تعالی او را

چهار هزار کبیره و کفایت نماید
 شرموت را و فشار قبر را و نشو
 و حساب و گذشتن بر صراط و میزان
 و هولهای روز قیامت را
 و صد هزار هول را که آسانترین
 آنها هول موت است و نگاه
 دار و او را از شر شیطان و لشکر

وادانماید وین قرض اوراودفع
 کند بچ و غم اوراودعا این است
 اَعَدَدْتُ لِكُلِّ هَوٍّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلِكُلِّ
 نِعْمَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِكُلِّ رَخَاءٍ الشُّكْرُ
 لِلَّهِ وَلِكُلِّ أَعْجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلِكُلِّ
 ذَنْبٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَلِكُلِّ مُصِيبَةٍ

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَلِكُلِّ ضَرِيْقٍ

حَسْبِيَ اللَّهُ وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَقَدْ تَكَلَّمْتُ

عَلَى اللَّهِ وَلِكُلِّ عَدُوٍّ اعْتَصِمْتُ بِاللَّهِ

وَلِكُلِّ طَاعَةٍ وَسَعْيَةٍ لَأَحْمِلَ

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وَسُنَّتِ اسْتَكْرَامِ صَبَاحِ سَهْرِ

إِن دَعَا نَحْوَانَهُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ

لَا تُقَى إِلَّا بِاللَّهِ كُلُّ نِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ مَا شَاءَ

اللَّهُ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا شَاءَ

اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ

و از حضرت امام جعفر صادق

ماثور است که هر که هر روز چهارصد

مرتبه دو ماه پی در پی بگوید استغفر

اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ

الرَّحِيمِ الْحَمْدُ الْقَيُّومِ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ مِنْ جَمِيعِ جُرْمِي وَظِلْمِي

وَأَسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

روزی کرده شود کنجی از علم و کنجی

از مال در کفتمی مرویست که سیکه

بدوین و کم فهم باشد پس باید بگوید

هر روز بعد نماز صبح قبل ازین که

کلام کند یا حی یا قیوم فلا یفوت

شیءاً علیه ولا یؤدّه زیاده میشود

حافظه او و کم میشود سیان او

و هم در آن کتاب از جناب

صادق عا ما ثور است که هر که بخواند

هر روز بعد نماز واجب قبل از نیکه

بردارد زانوهای خود را بنویسد

خدای تعالی برای او چهل و پنجاه
 حسنه و محو نماید از او از گناهان مثل
 آن و بلند نماید برای او از درجا
 مثل آن و باشد مثل سیکه خوانده باشد
 قرآن را و او از ده مرتبه در آن روز
 و بنا کند خدای تعالی برای او خانه
 در بهشت و آن انیسیت اشهد

أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ

لَهُ الْهَآوَاحِدَ الْخَدَّافُذَّ اصْمَدًا

لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

از جناب علی بن ابیطالب ^{لسبت} منقو

که هر که هر روز بعد از نماز صبح یک نو

وعای عدیلہ بخواند در دم آخر با ایا

از دنیا برود و عدیلہ نام شیطان ^{است}

که در وقت نزع آدمی را وسوسه نماید

که ایمان او ببرد و اگر در حال نزع بر او

آسانی جان کردن و نیت بخواند نیز خوب است

دعای عدیله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ

وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ

إِلَّا هُوَ الْغَرِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ

اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ

الْمَذْنُبُ الْعَاصِي الْحَقِيرُ الْمُحْتَاجُ الْفَقِيرُ

أَشْهَدُ لِمَنْعَمِي وَخَالِقِي وَرَازِقِي وَمَوْلَايَ

كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ

وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ

وَالْأَمْتَانِ قَادِرَازِي عَالَمِ اَبَدِي
 حَيِّ اَحَدِي مَوْجُو دَسَرْمَدِي شَمِيعِي
 مُرِيدِ كَاهِ مَدْرِكِ صَدِي يَسْتَحْيِي
 هَذِهِ الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ
 فِي غَرَضِيَّاتِهِ كَانَ قَوَّيَا قَبْلَ وُجُودِ الْقَدْرِ
 وَالْقُوَّةِ وَكَانَ عَلِيًّا قَبْلَ اِيْجَادِ الْعِلْمِ
 وَالْعِلَّةِ لَمْ يَنْزَلْ سُلْطَانًا اِذْ لَا مَمْلُكَةَ وَ

لَكَمَالٍ وَلَمْ يُزَلْ سُبْحَانًا عَلَى جِسْمٍ
 الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي
 أَزَلِ الْأَزَالِ وَبَقَائُهُ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ
 انْتِقَالٍ وَلَا زَوَالٍ غِنًى فِي الْأَوَّلِ
 وَالْآخِرِ مُسْتَعْنٍ فِي الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ
 لَا جُودَ فِي قَضِيَّتِهِ وَلَا مِيلَ فِي
 مَشِيَّتِهِ وَلَا ظُلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ وَلَا مَهْرَبَ

مِنْ حُكُومَتِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ سَطَوَاتِهِ

وَلَا مَنَاجَا مِنْ نَفْسَاتِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ

غَضَبُهُ وَلَا يَفُوتُهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ

أَنزَاحَ الْعِلَلِ فِي التَّكْلِيفِ وَسَوَاءَ

التَّوْفِيقِ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ مَكَانَ

أَدَاءِ الْمَأْمُورِ وَسَهْلِ سَبِيلِ اجْتِنَابِ

الْمَحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَةَ إِلَّا بِقَدْرِ

الْوُسْعَ وَالطَّاقَةَ سُبْحَانَهُ مَا أَبْنَى
 دَرَمَهُ وَأَعْلَى شَانَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَجَلَّ
 نَيْلَهُ وَأَعْظَمَ إِحْسَانَهُ بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ
 لِبَيِّنِ عَدْلِهِ وَنَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ
 لِيُظْهِرَ حَقْلَهُ وَفَضْلَهُ وَجَعَلَنا مِنْ أُمَّةٍ
 سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَافْضَلِ
 الْأَصْفِيَاءِ وَأَعْلَى الْأَنْزَكِيَاءِ مُحَمَّدٍ

الْمُصْطَفَىٰ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

أَمَنَّا بِهِ وَبِمَادَعَانَا إِلَيْهِ وَبِالْقُرْآنِ الَّذِي

أُنْزِلَ عَلَيْهِ وَبِوَصِيِّهِ الَّذِي نَصَبَهُ

يَوْمَ الْغَدِيرِ وَأَشَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا عَلَىٰ

إِلَيْهِ وَاشْهَدْنَا أَنَّ الْأَئِمَّةَ الْهُدَىٰ الْأَبْرَارَ

وَالْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتَارِ

عَلَىٰ قَامِعِ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِهِ سَيِّدُ

أَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُو السَّبْطِ

التَّابِعُ لِمَرْضَاتِ اللَّهِ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ

الْعَابِدُ عَلَى ثُمَّ الْبَاقِ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ

جَعْفَرُ ثُمَّ الْكَاطِمُ مُوسَى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيُّ

ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيُّ ثُمَّ الزَّيْنِيُّ

الْمُسْكِرِيُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلْفُ

الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمُهْدِيُّ الْمُرْجَى

الَّذِي يَبْقَاهُ بِقِيَتِ الدُّنْيَا وَيَمِينِهِ

رُزِقَ الْوَرَىٰ وَبِوَجْدِهِ تَبَتَّ

الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ بِهِ يَمْلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ

فَسَطًا وَعَدًّا بَعْدَ مَا مِلَّتْ ظُلُمًا

وَجَدَّ وَأَشْهَدُ أَنَّ أَقْوَامَ الْمُحْجَّةِ

وَأَمْسَا لَهُمْ فَرِيضَةٌ وَطَاعَتُهُمْ مَفْرُوضَةٌ

وَمَوْدَّتُهُمْ لَازِمَةٌ مَقْضِيَةٌ وَالْأَفْيَاءُ

بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَفِيهَا لَقْتَهُمْ مِرْدِيَةً وَهُمْ

سَادَاتُ هَلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشُفَعَاءُ

بِعِزِّ الدِّينِ وَأَئِمَّةُ أَهْلِ الْأَرْضِ عَلَى

الْيَقِينِ وَأَفْضَلُ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ

وَأَشْهَدُ أَنَّ كُلَّ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ حَقٌّ وَأَشْهَدُ

أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَالْقَبْرَ حَقٌّ وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ

وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنَّشُورَ

حَقُّ وَالصِّرَاطِ حَقٌّ وَالْمِيزَانِ حَقٌّ وَالْحِسَابِ

حَقٌّ وَالْكِتَابِ حَقٌّ وَالْجَنَّةِ حَقٌّ

وَالنَّارِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ

فَضْلُكَ رَجَائِي وَكَرَمُكَ وَعَفْوُكَ

وَرَحْمَتُكَ أَمْلِي لِأَعْمَلِي أَسْتَخِي بِكَ

الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَةَ لِي سَتُوجِبُ بِهِ

الرَّضْوَانِ إِلَّا أَنِي اعْتَقَدْتُ تَوْحِيدَكَ

وَعَدُّكَ وَأَرْجَيْتُ فَضْلَكَ وَإِحْسَانَكَ

وَتَشَفَّعْتُ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ وَالْهِ مِنْ لَجَّتِكَ

وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَالْهِ أَجْمَعِينَ

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا اللَّهُمَّ

إِنِّي أَدْعُوكَ يَقِينِي هَذَا وَثَبَاتٍ دَائِمٍ

وَأَنْتَ خَيْرُ مُسْتَوْدِعٍ بِهِ وَقَدْ آمَرْتَنَا
 بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَدَّعُ عَنْهُ عَلَى وَقْتِ
 حُضُورِ مَوْتِي وَفِي الْقَبْرِ عِنْدَ سُئَالِهِ
 مِنْكَ وَنَكِيلٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 مرویست کہ ابو القمقام نجفست
 جناب امام ابو الحسن موسی کاظم
 از بی طالبی خود شکوہ کرد و از نیکو

متوجه هیچ حاجتی نمیشود که قضایه
 آن شود برای او پس آنحضرت
 فرمود بگو در عقب طلوع فجر
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
 اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَاسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ
 ده مرتبه گفت ابو القمقام پس
 لازم کردم بر خود این ورد را.

و قسم بخدا که در نک نکر دم مکر اندک

زمانی تا اینکه وارد کردید نذرین

جمعی از بادیه پس خیر وادند مرا

که بد رستیکه مردی از قوم من

مرد و نمیدانند برای او وایر

غیر از من و رفتم و گفتم میراث

او را و بموار هستغنی شدم واز

جناب صادقؑ ما ثور است
 کسی که باشد مرا و را غلتی پس باید
 که بگوید بران در هر صبح چهل مرتبه
 یا چهل و نوبسم الله الرحمن الرحیم
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ
 وَنِعْمَ الْوَكِيلُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و از جمله او را و صبح خواندن سوره

یس است چنانچه از جناب صادق

مرویت که بدستیکه برای

هر چیز دلی است و دل قرآن یس

است پس سیکه بخواند آنرا و صبح

باشد از محفوظان نگاه داشته شدگان

و رزق داده شدگان تا آنکه شب

کند و در روایت دیگر وارد شده
 کسی که بخواند آنرا و منظور او رضا
 خدا بوده باشد به بخشند خدا او را
 و عطا نماید از اجر و ثواب مثل آن
 کسی که خوانده باشد تمام قرآن
 و آرزو مرتبه الحدیث بداند که
 در تمام روز و شب دوازده ساعته

است و فسوب باممه عليهم السلام

پس ساعت اول که از طلوع فجر است

تا طلوع آفتاب فسوب است

بامیه المومنین علی بن ابیطالب

پس سنت است که دعائیکه با محضر

فسوب است بخواند و آن اینست

اللَّهُمَّ رَبَّ الظُّلُمِ وَالْفَلَقِ وَالْفَجْرِ

وَالشَّقِيقَ وَاللَّيْلَ وَمَا وَسَقَ وَالْقَمَرَ

إِذَا التَّقَى خَالِقَ الْإِنْسَانِ مِنْ عَلَوَاتِ

أَظْهَرْتَ قَدْ رَأَيْتُكَ بِبَيْدِ بَعْ صُنْعِكَ

وَخَلَقْتَ عِبَادَكَ لِمَا كَلَفْتَهُمْ

مِنْ عِبَادَتِكَ وَهَدَيْتَهُمْ بِكَرَمِ

فَضْلِكَ إِلَى سَبِيلِ طَاعَتِكَ وَتَقَرَّدَ

فِي مَلَكُوتِكَ بِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ

وَتَوَدَّدْتُ إِلَى خَلْقِكَ بِقَدْرِ الْإِحْسَانِ

وَتَعَرَّفْتُ إِلَى بَرِّيَّتِكَ بِجِسْمِ الْأَمْتِنَانِ

يَا مَنْ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَانٍ

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مُحَمَّدٌ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَ

بِالْقُرْآنِ الَّذِي نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

عَلَى قَلْبِهِ لِيَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ بْنِ عِمَّةِ الرَّسُولِ وَبِعَلِّ
 الْبَتُولِ الَّذِي فَرَضَتْ وَكَايَتَهُ عَلَى
 الْخَلْقِ وَكَانَ يَدُورُ حَيْثُ
 دَارَ الْحَقُّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ فَقَدْ جَعَلَتْهُمْ وَاسِيَلَتِي
 وَقَدْ مَتَّعْتُهُمْ أَمَا مِي وَبَيْنَ يَدَايِ

حَاجِّجِي وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَتُطَهِّرَ

قَلْبِي وَتَسْتُرَ عَيْنِي وَتَفْرِجَ كَرْبِي

وَتُبَلِّغَنِي مِنْ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ

أَمَلٍ وَتَقْضِيَ لِي حَاجَّجِي لِلدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و سنت است هر روز استعمال بو

خوش کردن در حدیث ماثور است

که دو رکعت نماز با بوی خوش
 افضل است از منقذ و رکعت بی آن
 دل را قوت دهد و قوت بهائست
 میفزاید و کلاب بر روی و دستها
 مالیدن آبر و زیاده میکند و پرشانی
 می برد و چون استعمال بوی خوش
 کند صلوات بر محمد و آل اطیاب او

بفرستد و میباید که هر صبح از آنچه
 میسر او باشد صدقه دهد و در راه
 خدا صرف نماید از جناب رسالت
 حدیثی ماثور است که خلاصه مضمون
 آن چنین میباشد که صدقه بدین بوقت
 صبح و رغبت کند در دادن آن
 پس نیست مومنی که بدو صدقه

که قصد او از دادن آن این باشد
 که دفع نماید خدا از او بذریعہ آن
 صدقه شرا نچه نازل میشود از آسمان
 بسوی زمین در آن روز مگر آنکه
 حفظ نماید او را از شرا نچه نازل
 میشود درین روز و از آنجناب
 ماثور است که هر که تصدقی کند

بوزن هر درهمی برای او مثل کوه
 باشد از نعیم بهشت و هر که تصدق
 را ببرد برای محتاج مثل ثواب آن
 کس داشته باشد که آن تصدق را
 داده است بی آنکه از ثواب او
 چیزی کم شود و در حدیث موق
 منقولست که شخصی بخدمت امام

بجز صادق عرض نمود که مرا
 پند ده فرمود که اگر حق تعالی ^{متکفل}
 روزی مردم شده است پس
 غم خوردن از برای چیست و اگر
 حساب قیامت حق است پس
 جمع نمودن مال از برای چیست
 و اگر آنچه در راه خدا میدی خدا

عوض آن میدهد پس بخل و زین
 از برای حسیت الحدیث و قدر و است
 دیگر آمده که هر کس حاجت مومن
 را از خود یا از دیگری منع کند
 و قادر بر آن باشد روز قیامت
 رو سیاه از رق چشم و ستهای گرد
 بسته میشود و پس او را بید و گویند

نیست که با خدا و رسول خدا خیانت
 کرده پس در آتش افکنند و مکروه است
 موافقت باز و تبه خود میان طلوع
 صبح تا طلوع آفتاب که فرزند و نیت
 بی عیب نباشد و از جمله اموری
 که بوقت صبح بعمل باید آورد و خور
 خرم است بنیشتا چنانکه از جناب

رسالت مآب ماوراست کسی

که بوقت صبح ده دانه خرمای عجوه

بخورد ضرر نرساند با و در آن روز

سحری و نه زهری و در حدیث

دیگر از آن حضرت مرویست

که بخورید خرمایه ناشتاپس بدستیکه

آن میکشد کرمهای شکر را از جناب

سید الساجدین امام زین العابدین
 ماثور است که فرمود کسی که بخورد
 انار در روز جمعه با شاد روشن شود
 دل او پهل صبح و دفع شود از
 وسوسه شیطان و کسی که دفع شود
 از وی وسوسه شیطان گناه نکند
 خدا را و کسی که گناه نکند خدا را

داخل کند خدای عزوجل او را در

بهشت و هم از سرور انبیا و مرین

منقولست کسی بخورد سفر حل سه و

بناشتا صاف شود دهن او و پیر شود

اندرون او از حکمت و علم و بازو آ

شود از مکر شیطان و لشکر او و سنت

است رو بیدن خانه از جناب

امام جعفر صادق ؑ ماثور است
 که روغن خانه کشنده زرق است
 و چون جاروب کند خاک رویه را
 در خانه نگذارد که باعث پریشانی
 میشود پس اگر خواهد که بجائی رود
 باید که لباس خود را بپوشد از
 اهل بیت طاہرین ؑ ماثور است

که خدای تعالی جمیل است و دوست

دارد جمال را و چون کسی نعمتی عطا

فرماید دوست دارد که آثار آن

نعمت از وظایر شود پس اگر اهلها

آثار آن نعمت کند شکر آن گذارد

باشد و گرنه کفران نموده باشد

و بهترین رنگها در لباس سفید است

و لباس سیاه لباس نبی عباس است
 و هر لباس سیاه مذموم است مگر
 عبا و موزه و در روایت دیگر
 عمامه نیز وارد شده است و زعفرانی
 لباس نبی امیه است و قرمزی
 لباس شیطان و معصفر لباس
 اهل بیت و میباید عمامه را ایستاد

بر سر بید و چون عمامه بر سر بند

بسم الله بگوید و این دعا بخواند

اللَّهُمَّ سَوِّمْنِي بِسَيِّمَاءِ الْإِيمَانِ وَتَوَجِّهْنِي بِرُوحِ

الْكَرَامَةِ وَقِلْدْنِي حَبْلَ الْإِسْلَامِ

وَلَا تَخْلَعْ رِبْقَةَ الْإِيمَانِ

مِنْ عُنُقِي بَعْدَ إِزَانِ قَمِيصِ يَهُوشَا

از امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق

ما ثور است که خوانده شود نزد پوشید

جامه این دعا اللهم اجعله ثوباً من

وَبَرَكَةِ اللّٰهُمَّ اَوْزُقْنِيْ فِيْهِ شَكَرَ نِعْمَتِكَ

وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ وَالْعَمَلِ بِطَاعَتِكَ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ بَرَقَ نِيْ مَا اسْتُرِيْهِ

عَوْرَتِيْ وَاتَّجَمَلُ بِهِ فِي النَّاسِ

پس زیر جامه پوشد و سنت است

که زیر جامه رنشته پوشد و ایستاد

و رو بقبله و رو بر دم نبوشد

که زیر جامه را ایستاده پوشیدن

باعث هلاک و زردی و غم و اَلَم

میشود و در حدیث دیگر آمده که هر

زیر جامه ایستاده پوشد تا سه روز

حاجتش روا نشود و ماثور است

که در وقت پوشیدن زیر جامه این
 و عا بنخواند اللهم استر عورتی وامن روعتی
 و اعف فرجی و لا تجعل للشیطان فی
 ذلک نصیباً و لا له الی ذلک و صلاً
 فیضع الی المکائد و هیئتی لا یتکاب محارمک
 از حضرت امام محمد باقر مرویست
 که هرگاه جامه نو پوشد بگوید

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ ثَوْبَ
 يَمِينٍ وَتَقْوَى وَبَرَكَهَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ
 حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَعَمَلًا بِطَاعَتِكَ
 وَأَدَاءَ شُكْرِ نِعْمَتِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 كَسَانِي مَا أُرَى بِهِ عَوْنِي وَأَجْمَلُ
 بِهِ فِي النَّاسِ وَدُرُ حَيْثُ دِكْرَانُو
 است که چون جامه نو پوشی بگو

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ تَا اَز

افتمایجات یابی پس کفش پیوسته

و بهترین کفشها زر و است چنانچه

منقولست که کفش زر و پوشش

اینیاست چشم را قوت دهد و لکری

برد و بعیش و خوشی کهنه شود و قوت

مباشرت دهد و کفش سفید هنوز

گفته نشده باشد که خدای تعالی مایه
 بیکمان باو عطا فرماید و نقش سیاه
 چشم را ضعیف کند و غم پیدا کند
 و مباشرت ضرر رساند و نقش را
 نشسته بپوشد و اگر موزه در پاکند
 سنت است که سیاه باشد و در
 خواص
 فقه الرضا مذکور است که چون

که موزه و کفش پوشی ابتدا بیای
 راست بکن و بگوی بِسْمِ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ
 لِلّٰهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَطَيِّ قَدَمِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَتَبِّئَهُمَا
 عَلَى الْإِيمَانِ وَلَا تُزِلْهُمَا يَوْمَ زَلَزَلَةٍ
 الْأَقْدَامِ اللّٰهُمَّ وَقِنِي مِنْ جَمِيعِ الْأَقَاتِ
 وَالْعَاهَاتِ وَمِنَ الْأَذَى وَجَوْنِ

که نزد عالمی یا پادشاهی رود باید که
 انگشته عقیق در دست داشته باشد
 سلیمان اعمش روایت نموده که در
 خدمت حضرت امام جعفر صادق
 بودم در خانه منصور عباسی پس
 شخصی را بیرون آوردند که تازیانه
 خورده بود حضرت فرمود ای سلیمان

بین انکسارش چه نکین دار و گفتم

یا این رسول الله عقیق غسیت فرمود

ای سلیمان اگر عقیق بودی تازیانه

منخور و گفتم یا این رسول الله دیگر نبرما

فرمود ای سلیمان امان می بخشد

از خون گفتم دیگر نبرما گفت ای

سلیمان خدای عز و جل دوست

میدار و که بلند میکند به عابسوی او
 دستی که در آن نکین باشد کفتم و دیگر فرما
 فرمود ای سلیمان عجب دارم از
 دستی که در آن نکین عقیق باشد چگونه
 خالی میماند از دینار و در هم کفتم
 یا این رسول الله دیگر فرما فرمود
 سلیمان نهدارنده آدمی است از

بلاهای مهلك كشم یا این سول الله
 دیگر بفرما فرمود این میگردد انداز فقر
 الحیث و از جناب لایت مآب
 ماثور است که انگشت خرع یمانی در
 دست کنید که رد میکند مکر متمردان
 شیاطین را از امام جعفر صادق
 منقولست که آنحضرت فرمودن

دوست میدارم برای هر مومن
 که پنج انگشت در دست داشته باشد از
 یاقوت و آن فاضل ترین همه است
 و عقیق و آن خالص تر است برای ما
 و اهل بیت و فیروزه و آن حشم را
 قوت میدهد و سینه را کشایش میدهد
 و قوت دل را زیاد میکند

و چون پی کاری رود و آزاد است
 کند پس چون برگردد و حاجتش برآورده
 شده باشد و حدید چینی و انزاد و
 نمیدارم که همیشه در دست داشته
 باشد ولیکن بد نمیدانم در دست
 کردن آزاد و وقتی که کسی رود
 که او ترسد از اهل شر برای آنکه

شرا و ساکن شو و و حدیثی شایان
 را دور میکرد و اندک باین سبب دوست
 میدارم که داشته باشد نجم آن دیکه
 در نجف اشرف خدا ظاهر میسازد
 بدستیکه هر که آنرا در دست کند
 بهر نظر کردنی بآن خداوند عالمیان
 زیارت حج و عمره در نامه اعمال

او بنویسد که تو ابش ثواب پیغمبران

و صالحان باشد الحدیث و چون

انگشت در دست کند اللهم سمنی

تا آخر که در پوشیدن عمامه گذشت

بخواند و هر کس که از خانه بیرون آید

شیاطین بر سر او می آیند پس اگر

در وقت بیرون رفتن بگوید

بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ تَعَالَى

شیاطین را بزنند و گویند شمار ابرو

دستی نیست که نام خدا برده و با او

ایمان آورده و بر او توکل نموده

و کارهای خود را بحول و قوت او

پرده پس شیاطین دور شوند

و بایکد کر کونید ما با وجه تو انیم کرد
 که خدای تعالی کفایت و حمایتش نمود
 و محافظت او کرده و از امام همام
 محمد باقر ما ثور است که هر که بیرون
 آید از خانه خود پس بگوید بسم الله
 پس میگویند و و ملک چپ و راست
 که هدایت کرده شدی و چون بگوئی

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ میگویند

و و ملک با و که حفظ کرده شدی

و چون بگوید قُلْتُ عَلَى اللَّهِ میگویند

برای او که کفایت کرده شدی

پس میگوید شیطان که چکنم با کسی

که هدایت کرده شد و حفظ نموده شد

و کفایت کرده شد ابو حمزه ثمالی

از جناب امام محمد باقر وایت

نموده که آنحضرت فرموده هر که بگوید

در وقتی که بیرون می آید از منزل

خو و بسم الله حسی الله تق کلت علی

الله اللهم انی اسئلك خیر اموری

کلها واعوذ بک من خزی الدنیا

وعذاب الاخرة غنی میگرداند اورا

خدای تعالی از آنچه در پنج افکند
 اورا از امر دنیا و آخرت آواز
 حضرت امیر المومنین ع ماثور است
 که هر که در وقت بیرون آمدن
 از خانه تکبیر انگشتر خود را بکف دست
 بگرداند و در آن نظر کند و سوره
 انا انزلناه بخواند پس بگوید

اَمْتُ بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

وَاَمْتُ بِسِرِّ اَلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَانِيَتِهِمْ

در آن روز نه بیند چیزی که مکر و ده

او باشد پس چون خواهد که سوار شود

زین بر اسپ بندد و جام بکند

و درینی هر چهار پاشیطانی می باشد

چون خواهند که جام کند بسم الله

بگویند و آنحضرت صادق ماثورا

که هر چهار پائی که خموشی کند در وقت

لکام کردن و غیر آن یارم کند در

کوشش اگر بگذارد و اگر نه بر او بجا

افغیر دین الله یغنون له اسلم من

السموات والارض طوعا وکرها

والیه یرجعون و مرویست که چون

جناب علی بن ابیطالبؑ پادشاه

کذا شد فرمودند بسم الله و چون

درست سوار شدند فرمودند الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي كَرَّمَنَا وَحَمَلَنَا فِي الْبَيْتِ الْبَحْرِ

وَمَرْزَقَنَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلَنَا

عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِهِ تَقْضِيلاً

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا

وَمَا كُنَّا لِمُقَرَّنِينَ بِسَمَرَةٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِهِ مَرْتَبَةُ الْحَمْدِ لِلَّهِ

وَبِهِ مَرْتَبَةُ اللَّهِ أَكْبَرُ فَرَمُو دُنِيَا

اين دعا خواندند رَبِّ اغْفِرْ لِي

فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

و چون وقت سوار شدن بسم الله

بگوید مکی ردیف میشود و او را

نگاه میدار و تا فرو آید و اگر بسم
 نگوید شیطان را ردیف او میشود و با
 میگوید که خوانندگی بکن اگر گوید خوند
 نمیدانم با و میگوید که آرزو هانی باطل
 محال بکن پس او پیوسته در آرزو
 باطل است تا پائین آید و اگر چهار تا
 در وقت راه رفتن بگوید باستد

در گوشش بخوانند او کمر بر و انا خلقنا

لهم ماعلمت ایدینا انعاما فهم

لهم مال کون وذل لنا هم

فنهار کوبهم و نهها

یا کلون و بر ویش چوب نرتند

که روی چهار پایه حمد و تسبیح خدا میکند

و پا بر کنش نگذارند و هر دو پا از

یک طرف نیاورند و متورک نشینند
 و بر سر هر پای شیطان ایستاده می باشد
 پس چون بپیل رسند بگویند بِسْمِ اللَّهِ
 اللَّهُمَّ اذْهَرْ عَنِّي الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ
 تا شیطان دور شود و چون بسایین
 ملاقات کند مفت مرتبه آمیخته بگوید
 خَيْرُكَ بَيْنَ عَيْنَيْكَ وَشَرُّكَ تَحْتِ

قَدْ مَيِّكَ وَبِاللَّهِ اسْتَعِزُّ عَلَيْكَ

اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ فَإِنَّهُ

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَتَرَبَّتْ مَامُ حَسِينٌ

بِمَرَاهِ وَاشْتَنَ اِمَانِ اسْتِ از هر خو

و از جناب صادق ع ما شور است

که کسی که داخل شود بر سلطانی که

خوف داشته باشد از و پس باید که

نخواند در مقابل او که هیچ

و عقد کند انگشتان دست راست

خود را بھر حرفی پس بگوید جمیع

و عقد نماید انگشتان دست چپ را

پس بخواند وَعَنْتِ الْوَجْهَ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ

وَقَدْ خَابَ مَنْ جَلَّ ظُلْمًا وَبُكْشَايَةً

در روی او محفوظ باشد از شر او

و در کفعمی ندکورست که وقتی که دال
 شود انسان برسی که خوف داشته
 باشد از شر او پس باید که بخواند
 که هیچص جمیع و قتی که
 مقابل او شود و بهر حرفی انگشتی از
 انگشتان دست خود بند کند و شروع
 کند بایهام دست راست و ختم

نماید بایهام دست چپ پس بخواند

در دل خود سوره فیل را پس چون

برسد بقول او تعالی تریم تکرار نماید

لفظ تریم را ده مرتبه و بکشد در هر

مرتبه انگشتی از انگشتان خود و این

عجیب است و مجرب است و در

کتاب دفع الهموم والاخران آورده

که تحقیق تجربه کرده شد که در روی
 او بگوید اَطْفَاتُ غَضَبِكَ يَا فُلَانُ
 بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ از علی بن نقیون
 منقولست که گفت: و من نزد هارون
 و قتیکه طلب نمود و امام موسی کاظم
 را حال آنکه خشمناک بود و قصد قتل
 آن امام عالمیت تمام و شست پس

وقتی که آنحضرت داخل شد بهای
 مبارک آنحضرت بحرکت آمد که نفهمیم
 از افسان پیش آمد هارون ملا طفت
 و نیکوئی کرد با آنحضرت و اذن جموع
 داد پس سوال نمودم از آنحضرت
 از آنچه حرکت کرده بود بهای او
 آنحضرت فرمود که دو دعا بودند

یکی خاص و دیگری عام لیکن خاص

اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَفِظْتَ الْغُلَامِينَ

بِصَلَاحِ أَبِييَهُمَا فَاحْفَظْنِي بِصَلَاحِ

أَبَائِي وَعام اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكْفِي مَنْ كُلِّ

أَحَدٍ لَا يَكْفِي مِنْكَ أَحَدٌ فَأَقْنِيهِ

بِمُرِشَّتٍ وَكَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ

و چون از سلطان خوف داشته باش

مَكَرَ بَكْوَيْدِ اللَّهِ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ
 بِشَيْئًا وَدَرَكْتُ طَبَالَيْ
 اَزَا مَامُ مَوْسَى كَاظِمٌ مَا ثَوْرَ اسْتِ كِه
 كَسِي كِه دَاخِلْ شُودُ بَرِ سُلْطَانِي كِه خُوفِ
 اَزُودَ اَشْتِه بَاشْد بَكْوَيْدِ چُونِ نَظَرِ كَنْدِ
 بِسُويِ اَوِيَا مَن لَّا يُضَامُ وَلَا يُرَامُ
 وَبِهِ تَوَاصَلَتْ اَلْأَرْحَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَاللهِ وَاسْكِنِي شَهْرَهُ بِجَوْلِكَ بِسْمِ حُونَ

بخانه بر کرد و و کفش از پا کند ابتدا سا

چپ نماید و این عابجواند بسم الله

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَزَقَنِي مَا أَوْفَى بِهِ

قَدَمِي مِنَ الْأَذَى اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُمَا عَلَيَّ

صِرَاطِكَ وَلَا تُزِلَّهُمَا عَن صِرَاطِكَ لِلَّهِ

و چون جامه را از بدن بیرون کند

تا که کند که شیطان نبو شد و از گشت

و کهنکی محفوظ ماند و در میان عماره

چیزی نبید تا شیطان آنرا بر سر نهاد

پس چون ساعت دوم از روز

که از طلوع آفتاب است تا بر طرف

شدن سرخی داخل شود این دعا

که منسوب بجناب امام حسن است بخواند

اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَالِكِ الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ وَمُدَبِّرِ
 الْأَبْرَامِ وَالنَّقِصِ وَمَنْ لَا يَحِيبُ الْمُضْطَرَّ
 إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ يَا مَالِكُ
 يَا جَبَّارُ يَا وَاحِدُ يَا قَهَّارُ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ
 يَا مَنْ لَا يَدُرُّكَ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يَدُرُّ
 الْأَبْصَارُ يَا مَنْ لَا يَمْسُكَ خَشْيَةٌ

الْإِفْقَارِ وَلَا يَقْتُخِفُ الْأَمْلَاقِ

يَا كَرِيمُ يَا رَزَّاقُ يَا مُبْتَدِيَّاهُ يَا نَعْمِلَ

الْإِسْتِحْقَاقِ يَا مَنْ يَنْزِلُ الرُّوحَ مِنْ أَمْرِ

عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

كَبُرَتْ نِعْمَتُكَ عَلَيَّ وَصَغُرْتُ فِي جَنْبِهَا

شُكْرِي وَدَامَ غِنَاكَ عَنِّي وَعَظُمَ

إِلَيْكَ فَقَرِيٌّ أَسْأَلُكَ يَا عَالِمَ سِرِّي

وَجَرِّئِ مَا لَا يَقْدِرُ سِوَاهُ عَلَى كَشْفِ

ضُرِّيْ إِنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ

الْمُخْتَارِ وَحُجَّتِكَ عَلَى الْأَبْرَارِ وَالْفَجَّارِ

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ

وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْأَنْزَعِ الْبَاطِنِ عِلْمًا

وَبِالْإِمَامِ الزَّيْنِيِّ الْحَسَنِ الْمَقْتُولِ سَمًا

فَقَدْ اسْتَشَفَعْتُ إِلَيْكَ وَقَدْ مَثَمُّ

اَمَّا مِ بَيْنَ يَدَيَّ حَاجِبِي اِنْ تَرِيْدُنِيْ

مِنْ لَدُنْكَ عِلْمًا وَتَهَبْ لِيْ حُكْمًا

وَتَجِبْ كَسْرِيْ وَتَشْرَحْ بِالتَّقْوٰى

صَدْرِىْ وَتَرْحَمْنِيْ اِذَا انْقَطَعَ مِنْ

الدُّنْيَا اَثْرِيْ وَتَذْكُرْنِيْ اِذَا اُنْسِيَ ذِكْرِيْ

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَچون

ساعت سيوم كه از بر طرف شدن

شعاع است تا بلند شدن روز
 داخل شود و دعائی که منسوب است
 بجناب امام حسین بخواند و آن اینست
 اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْبَابِ وَمُسَبِّحِ الْأَسْبَابِ
 وَمَالِكِ الرِّقَابِ وَمُسْحِرِ السَّحَابِ مُسَهِّلِ
 الصَّعَابِ يَا حَلِيمُ يَا قَابُ يَا كَرِيمُ
 يَا وَهَّابُ يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مُزَحِّشُمَا

دُعِيَ أَجَابَ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ
 وَلَا بَقَابٌ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ خِزَانَةٌ قُلٌّ
 وَلَا بَابٌ يَا مَنْ لَا يَرْخِي عَلَيْهِ سِتْرٌ
 وَلَا يُضْرَبُ دُونَهُ حِجَابٌ يَا مَنْ
 يَرْزُقُ مِنْ شَاءٍ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا غَافِرَ
 الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ
 الْعِقَابِ اللَّهُمَّ انْقِطِعِ الرَّجَاءُ إِلَّا

مِنْ فَضْلِكَ وَخَابَ الْأَمَلُ الْأَمِنْ كَرَمِكَ

فَأَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ صِرَ رَسُولِكَ

وَبِصَفِيكَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَبِالْحُسَيْنِ

بُنَيْ عَلَى الْأِمَامِ التَّقِيِّ الَّذِي شَرَعَ

نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَجَاهِدًا لِنَفْسِهِ

عَنْ صِرَاطِ طَاعَتِكَ فَقَتَلُوهُ سَاغِبًا

ظُلُمًا نَاوَهْتُمْ كُأَحْسَنَهُ بَغْيًا وَعُدُّوهُ أَنَا

وَحَمَلُوا رَأْسَهُ فِي الْأَفَاقِ وَلَحَلُّهُ مَحَلٌّ

أَهْلُ الْعِنَادِ وَالشِّفَاءِ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَالْأَهْلِ وَجِدِّ دَعَا لِبَاغِي عَلَيْهِ

مُخْرِبَاتٍ لَعْنِكَ وَانْتِقَامِكَ وَمُؤَدِّاتٍ

سُخْطِكَ وَنَكَالِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِمُحَمَّدٍ وَالْأَهْلِ وَأَسْتَشْفِعُ بِهِمْ إِلَيْكَ وَأُقَدِّمُ

أَمَامِي وَيَنْ يَدَيَّ حَاجَتِي لَا تَقْطَعْ رَجَائِي

مِنْ امْتِنَانِكَ وَافْضَالِكَ وَلَا تَحْبِيبِ

نَائِبِي فِي إِحْسَانِكَ وَنَوَالِكَ وَلَا

تَهْتِكَ السِّرِّ الْمُسَدِّ وَلِ عَلَى مَرْجِعَتِكَ

وَلَا تُغَيِّرْ عَنِّي عَوَائِدَ طَوْلِكَ وَنِعَمِكَ

وَوَفَّقْنِي لِمَا يَقْرِبُنِي إِلَيْكَ وَاصْرِفْنِي

عَمَّا يَبَاعِدُنِي عَنْكَ وَأَعْطِنِي مِنْ

الْخَيْرِ أَفْضَلَ مَا أَرْجُو وَأَكْفِنْنِي مِنَ الشَّرِّ

مَا أَخَافُ وَأُحَذِّرُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ وَچون ساعت چهارم از

روز که از ارتفاع چهارست تا زوال

افتاب داخل شود دعائی که منسوبست

بسید الساجدین امام زین العابدین ^{علیه السلام} بخوانند

وَإِنِّي نَسِيتُ اللَّهَ صَفَا نُورِكَ فِي اتِّمِّ

عَظَمَتِكَ وَعَلَاضِيَاؤُكَ فِي أَبْهَى

ضَوْءِكَ أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ الَّذِي

نَوَّرْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ

وَقَضَمْتَ بِهِ الْجَبَابِقَ وَأَحْيَيْتَ بِهِ

الْأَمْوَاتَ وَأَمَتَّ بِهِ الْأَحْيَاءَ وَجَمَعْتَ

بِهِ الْمُتَفَرِّقَ وَفَرَقْتَ بِهِ الْمُجْتَمِعَ وَأَتَمَمْتَ

بِهِ الْكَلِمَاتِ وَأَقَمْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ أَسْأَلُكَ

بِحُجْرَتِكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

الذَّابِّ عَنْ دِينِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ

وَأَقْدِمُهُ بَيْنَ يَدَي حَوَائِجِي أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

و حاجت خود را مذکور سازد و از

چیزهایی که درین وقت بجا باید آورد

خوردن و آشامیدن است چنانکه

مروست که هر که عمر دراز خواهد چاشت

راز و بخور و و روایات بسیار
 از ائمه اطهار و در مذمت تنها خوردن
 آمده که شیطان شریک شود و طعام
 بی برکت گردد و علامت کبر و بخل
 باشد و جماعتی بخدمت بابرکت
 حضرت رسالت آب شکایت نمود
 که طعام میخوریم و سیر نمی شویم فرمود

تنها طعام نخورید با هم جمع شوید

و بسم الله بگوئید تا برکت زیاد شود

پس چون طعام حاضر شود دست

بشوید چنانچه از جناب رسالت^ص ما

ما ثور است که فرمود کسی که دست

دارد اینکه بسیار شود خیر و برکت خانه

او پس باید که دست بشوید نزد حاضر

شدن طعام و بعد آن پس بدستیکه

بر که بشوید دست خود را نزد طعام

و بعد از آن زندگی کند آنچه زندگی کند

در فراخی و عافیت یا بد از بیماری

در جسم خود و از امام بحق ناطق حضرت

جعفر صادق علیه مروست کسی که بشوید

دست خود را قبل از طعام پیش خشک

۲۰۶
نماید آنرا بدستمال پس بدستیکه
شان انست که همیشه میماند برکت در
طعام تا وقتی که تری در دست است
و باید که هر دو دست بشوید اگر چه
یک دست بخورد و در دست
شستن ابتدا بصاحب مجلس کنند
و بعد از و کسانی که جانب راست او

باشند بر تیب تا با خرو اهل مجلس همه
 در یک لکن دست بشویند و تا پر نشود
 یا همه فارغ نشوند آب لکن نریزند
 که خلق شان نیکو شود و جمعیت شان
 مستدام گردد و چون خوان طعام
 حاضر شود و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ اَنْعَمَةً
 مَشْكُورَةً تَصِلُ بِهَا نِعْمَةُ الْجَنَّةِ و چون

خواهد که طعام بخورد چهار هزار ملک
 حاضر شوند پس اگر در شروع طعام
 خوردن بسم الله بگوید ملائکه گویند
 خدای تعالی برکت بر شما زیاد کند
 و شیطان لشکر خود را گوید بیرون
 روید که شمارا درین نصیبی نیست
 و اگر بسم الله نکوید گوید بیایید که شما نیز

نصیبی دارید پس بایند و شرک

شوند و اگر بعد از آن بسم الله بگو

اثر مشارکت شیطان ایل شود

و اگر وقت لقمه برداشتن بِسْمِ اللَّهِ

و الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بگوید

هنوز لقمه بدین نرسیده باشد

که کنا هانش آمرزیده شود و اگر چنانچه

قسم طعام باشند در هر یک بسم الله بگوید
 و از جناب ولایت مآب ماثور است
 که فرمود من ضامنم هر که این کلمات
 پیش از طعام بگوید هیچ طعام او را
 از ارنده اللهم انی اسئلك باسمک
 خیر الاسماء مملأ الارض والسماء
 الرحمن الرحیم الذی لا یضر معه داء

و باید که صاحب خانه پیش از همه
 شروع بخورد و نکند و اگر بامجدوم
 و صاحب بلیه طعام بخورد بگوید
 بِسْمِ اللَّهِ ثِقَةً بِاللَّهِ وَتَوَكُّلاً عَلَيْهِ
 و چون نان حاضر شود مستطربانخور
 نباید بود و در وقت خوردن
 بر جانب چپ بنشیند و چهارزانو

مشتند که آن شست متکبران است

و با سه انگشت از پیش خود بخورد

و لقمه کوچک بردارد و بسیار بخاید

و نگاه بر مردم نکند و از بالای طعام

نخورد و اگر طعام کرم باشد بگذارد

تا سه و شود و پف بر آن نکند

و باد و انگشت نخورد و نان انبرد

۱۱
و در آشنای طعام بازی و لغو و بی
نمکند که هر چه کند در روز قیامت
طعام کو اهی دهد و سنت است
که شروع کند بنمک تا به قناد و دود
که از آن جمله جنون و جذام و برص است
از و دفع شود اگر بر لقمه اول نمک
باشد نقطه بانی سیاه و سفید که بر و

باشند دفع شوند و در حدیث ماثور است

که ما اهل بیت شروع نمک و تمام

بسر که میکنیم و سنت است که بر سفره

سبزی باشد و هرگاه شیرینا و لیمو

این دعا بخواند اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ و اگر ماهی بخورد

بگوید اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَابْدِلْنَا

خِزَامِنَهُ وَاكْرِمِيهِ وَتَنَاوُلْ كُنْ

بِكُوَيْدِ اللّٰهِمَّ كَمَا اطْعَمْتَنِيْ اَوْلَهَا فَاطْعَمْنِيْ

اٰخِرَهَا وَبَارِكْ لِيْ فِيْهَا

وَ اِذَا هَلْ بَيْت طَاهِرِيْنَ مَا تَوْرَا

كَمَا وَشِيعَهُ مَا اَزْهَلَاوَتْ مَخْلُوْق

شَدَّهْ اِيْمٌ وَ مَرُوْسِيْتٌ كَمَا اَهْلٌ بَيْت

كُوْشْتٌ بِيْسَارْتَنَاوُلْ مِيْكِنِيْمٌ وَ بَسْ

دوست داریم و دوست داریم

کسی را که گوشت را دوست دارد

وسید طعامها گوشت است و دیگر

و در مرتبه گوشت نباید خورد و ماثوب است

که چون نان و گوشت حاضر شود

ابتدا بنان کنید و رخنه کرسنگی را

نان به بندید پس گوشت بخورید

و تا پهل روز ترک آن نباید کرد چنانچه
مروست کسی که ترک نماید خوردن
گوشت را پهل روز در گوش او اذان
باید گفت و برنج بوا سیر اقطع کند
و با قلا ساق و دماغ را قوت دهد
و خون صالح پیدا نماید و که دماغ
را قوت دهد و عقل را زیاده را

و شلغم او امت آن رک خوره را
میکند از دو چقدر بر کناره فوس
رو تیده برک آن رک جدا ام را
قطع نماید و سر سام را نافع است
و بیح آن تهیج سودا کند باد و نجان
ایمان است از برص کذر قویج
نابو اسیر را منع نماید و در مباحثت

معین باشد پیاز بلغم را دفع نماید و بن
 را خوشبو کند خون را صاف نماید
 عقل بیزاید و اعصاب را محکم کند
 قوت مجامعت بیزاید کوشش
 دندان محکم کند تخم مرغ مداومت
 آن باعث کثرت اولاد بود
 و منقولست که روغن کاه و شفا با

از جناب علی بن ابیطالب ماثورا^{ست}

که شیر کا و دواست و در حدیث

دیگر برای فساد معده نافع است

و شیر گوشت را میرواند و استخوان

را محکم کند و شیر کا و سرخ بهتر است

از شیر دو کا و سیاه و در ^{نشستن}

بطعام باعث زیادتى عمر و بقاء^{نعمت}

میشود و استخوان را بندگان پاک
 نمکند که در آن جن را بهره است
 و استخوان را از گوشت بسیار
 پاک نمکند که نصیب جنات است
 مرویست که هر کس چنین کند
 بهتر از آن چیزی از خانه اش کم
 شود و از حضرت امام رضا

مرویست که فرمود بالای طعام
 آب بسیار خوردن ضرر ندارد اما
 در غیر آن حال آب بسیار مخور
 و فرمود که اگر کسی بقدر و کف طعام
 بخورد و بعد از آن آب نخورد و آب
 و ارم که چرامعه اش شق نمیشود
 منقولست که ثلث شکم را برای

طعام قرار دهید و ثلث دیگر را برا
 آب و ثلث دیگر را برای نفس و
 و از حضرت امام جعفر صادق ع
 ماورست که آب را بنفس خوردن
 بهترست از خوردن بیک نفس
 و در حدیث صحیح از آنحضرت ع
 مرویست که گاه باشد که شخصی یک

شربت آب خورد و او را بهمان آب

خوردن بهشت برند باینکه آب

بخورد و هنوز خواهش داشته باشد

که از لب بردارد و حمد خدا بگوید

پس باز بخورد و هنوز سیر نشده از

لب باز گیرد و حمد خدا بگوید پس باز

بخورد و پس خدا این سبب بهشت را

بر و واجب گرداند و گیر مروست

کسی که پیش از آب خوردن بسم الله

بگوید و دمی بخورد و الحمد لله بگوید

ما دام که آن آب در شکم او باشد

تسبیح خدا بگوید و ثوابش از او باشد

و مروست بنده که آب خورد

و حضرت امام حسین ع و اهل بیت

آنحضرت را یاد کند و لعنت کند
 کشندگان آن حضرت را حق تعالی
 صد هزار حسنه برای او بنویسد
 و صد هزار گناه از او بخونماید و صد
 درجه از برای او بلند گرداند و چنان
 باشد که صد هزار بنده آزاد گردد
 باشد و در روز قیامت خوشحال

و مطمئن خاطر محسور شود و بهتر است

که بگوید صلوات الله علی الحسین

و اهل بیت و اصحابه و لعنة الله علی

قتلة الحسین و أعدائیه و حضرت

رسول خدام نهی فرمود از زمین

در آب و مرویت که زمین

در آب وقتی مکروه میشود که دیگر

حاضر باشد که خواهد از آن آب خورد
 که بمبادا و را خوش نیاید و آب
 بدست راست بخورد و بکدم کم
 بخورد و از طرف دسته کوزه
 و جانب شکسته و سوراخ آن
 نباید خورد که جایهای شیطان است
 و از امام همام جعفر بن محمد الصادق

مروست که چون از طعام فارغ

شوید بگوئید الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُطْعِمُ

وَلَا يُطْعِمُ و بر وایت دیگر چون

خوان را بردارید الْحَمْدُ لِلَّهِ

بگوئید پس انگشتان خود و ظرفی را

که در آن میخورد بپسند که کسی قایم

بپسند چنان است که مانند از اصد

کند و هر که انگشت از ایمن حق تعالی
 فرماید بَارَكَ اللهُ فِیْكَ وَخَوْرُو
 ریزه های نان و طعام که در حشر از
 خوان ریزد امان است از برص
 و جذام و جنون و حمق و صفت از
 و مهر حور العین و وای هر علت است
 و نفی فقر کند از و و از ولد او و

ولد و لدش تا بهفت پشت و در سفر

نصب طيور و حيوانات است

پس بايد كه خلال كند و احاديث

بسيار و فضيلت خلال كردن

وارد است چنانكه منقول است

كه خلال كنيد كه ملايكه پيچ خيزان

نميدارند مانند اينكه به بيند كه دروندا

بنده طعامی هست و مرویست

که خلال بن دندان را با صلاح

می آورد و روزی را زیاد میکند

و به برک خرماء و چوب کل و درخت

سور و انار خلال کردن مکرر است

و هر که به بنی خلال کند تا شش روز

حاجتش برآورده نمیشود و خلال

کردن بچوب کز نورش فقر است
 و منقولست که آنچه بزبان از میان
 دندان برمی آری بخور و آنچه را
 بخلال بدرمی آوری ببنده از دور
 حدیث دیگر وارد است که آنچه
 بخلال بیرون می آید فرو بر
 که جراحتهای اندرونی بهم میرساند

و بعد از خلل تا سه مرتبه بضمضه بکند

آب بنوشد و مسواک کردن بعد از

خوردن طعام بن دندان ^{ضعیف} را

میکرد و مروست که اندرون

و بیرون دهان را بعد از طعام

بعد و ایشان بشویند و در دست

شستن بعد از طعام ابتدا بدست

چپ صاحب خانه میکند و خود
 آخر همه می شوید زیرا که او اولی است
 بآنکه صبر کند بر آلودگی دست و آب
 و همان بطرف قبله نیندازد و چون
 از دست شستن فارغ شود دستها را
 بر روی مال که کلفت را از روی برطرف
 میکند و روزی رازیا دهسکین

شخصی بخدمت حضرت امام
 جعفر صادق شکایت کرد از
 آزار چشم فرمود که چون بعد از طعام
 دست بشوئی دستها را برابر و با
 بمال و سه نوبت بگو الحمد لله
 المحسن الجمیل النعم المفضل را و
 گوید چنین کردم هرگز آزار چشم

نکشیدم و هر کس که بعد از طعام بگوید

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي فِيهِ

وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ

مِنِّي وَلَا قُوَّةَ كَفَّارَةً شَتَّ سَا

کناه باشد پس دست را بدستمال

خشک کند و اگر اروق زند و بجا

آسمان بلند نکند و اروق نعمت

خداست بعد از ان حمد بگوید و آ

حضرت امام علی بن موسی رضا

منقولست که فرمود وقتی که بخور

پس بر پشت بخواب و بنه پای

راست خود را بر پای چپ

چنانچه از جناب رسالت مآب

ماثور است که خواب قیلوله و

قبل زوال نعمت اوست شخصی بخد

آنحضرت آمده عرض نمود که من

حافظه قوی داشتم و اکنون فراموش

بر من غالب شده است فرمود

ایا خواب قیلوله میکردی و حالا

ترک کرده گفت بلی فرمود باز

خواب قیلوله میکن چنان که حافظه

برگشت و در حدیث دیگر قیلوله
 کیند که شیطان قیلوله نمی کند و از حضرت
 امام زین العابدین «ما ثور است که
 هر که در وقت خواب این دعا
 بخواند فقر و پریشانی از او دور شود
 و بیخ کننده با و ضرر نرساند
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ وَ

أَنْتَ لظَاهِرُ فَلَاشَيْءٍ فَوْقَكَ وَأَنْتَ
 الْبَاطِنُ فَلَاشَيْءٌ دُونَكَ وَأَنْتَ
 الْآخِرُ فَلَاشَيْءٌ بَعْدَكَ اللَّهُمَّ
 رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ
 الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَرَبَّ
 النَّارِ وَالنَّارِ وَالنَّارِ وَالنَّارِ
 الْفُرْقَانِ الْحَكِيمِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

اِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ پس بخوانہ

و خوابی کہ درینوقت بیدارست میشود

باب دوم

در اعمال و افعالی کہ از زوال تا غروب

افتاب بجا باید آورد و از جناب

رسالت مآب حدیثی ماثور است

که حاصل مضمون آن چنین نماید که چون
 وقت زوال میشود درهای آسمان
 و درهای بهشت گشوده میشوند و
 وعادرا آن ساعت مقبول میشود
 پس خوشا حال کسی که درین وقت
 عمل صالح او بالا برند از حضرت
 امام محمد باقر عا ثور است که محمد بن مسلم

فرمود که محافظت نما بر این عاچینا

محافظت مینمائی بر چشمهای خود و

اِنْ اَنْسِيتُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذُ وَلَدًا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكِبَرُهُ

تَكْبِيرًا وَچون ساعت پنجم که

از زوال تا گذشتن وقت چهار کعت
 است داخل شود این دعا که مسنون
 است بجناب امام محمد باقر عجلو
 اللَّهُمَّ رَبَّ لِضِيَاءٍ وَالْعَظَمَةِ وَالنُّورِ
 وَالْكِبَرِيَّاءِ وَالسُّلْطَانِ تَجَبَّرْتَ
 بِعَظَمَةِ بَهَائِكَ وَمَنْتَ عَلَى عِبَادِكَ
 بِرَافِقِكَ وَرَحْمَتِكَ وَدَلَّيْتَهُمْ عَلَى

مَوْجُودِ رِضَاكَ وَجَعَلْتَ لَهُمْ دَلِيلًا

يَدُلُّهُمْ عَلَى مَحَبَّتِكَ وَيُعَلِّمُهُمْ مَحَابَّتَكَ

وَيَدُلُّهُمْ عَلَى مَشِيَّتِكَ اللَّهُمَّ فَتَحْ مُحَمَّدٌ

بِنَا عَلَى اتِّجَاهِ إِلَيْكَ وَأَقِدْ مَهْدَيْنَ يَدَيْنِ

حَوَائِجِنَا يَا نُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بَيْنِي كَذَا وَكَذَا

وَحَاجَاتِ خُودِ رَاوُكِرْ نَمَائِدِ سَبْ حَبَابِ

رکعت نافله ظهر شریط و ادواب

آن بجا آورد و دعای ساعت

ششم که منسوب است بامام همام

حضرت جعفر صادق علیه بخواند

و آن انیسیت یا من لطف عنک

اِدْرَاکِ الْاَوْهَامِ یا من کبر عز و جود

النَّظِيرِ یا من تعالی عن الصفات کلها

يَا مَنْ جَلَّ عَنْكَ مَعَانِي اللَّطْفِ وَالطُّفِّ
عَزُّكَ فِي الْجَلَالِ أَسْأَلُكَ بِنُورِ
وَجْهِكَ وَدُنْيَا كِبَرِ بَائِكَ وَأَسْأَلُكَ
بِحُجُوعِ عَظَمَتِكَ الْعَافِيَةِ مِنْ
نَارِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحُجُوعِ جَعْفَرِ
بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ وَأَقْدَمِهِ
بَيْنَ يَدَي حَاجَتِي أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

أَنْ تَقُولَ بِكَ ذَا وَكَذَا

و حاجت خود مذکور سازد پس

چهار رکعت باقی نافله ظهر را بخواند

بعد از آن بی عای ساعت هفتم که

منسوب بامام موسی کاظم است

بخواند و آن اینست یا مَنْ تَكْبَرُ عَنْ

الْأَوَّلَ هَامِ صَوْرَتُهُ يَا مَنْ تَعَالَى عَنِ

الْصِّفَاتِ نُورُهُ يَا مَنْ كَرُبَّ عِنْدَ

دُعَاءِ خَلْقٍ يَا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّونَ

وَجَاءَ إِلَيْهِ الْخَائِفُونَ وَسَأَلَهُ الْمُؤْمِنُونَ

وَعَبَدَهُ الشَّاكِرُونَ وَحَمْدُهُ

الْمُخْلِصُونَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ نُورِكَ

الْمُضِيِّ وَبِحَقِّ مَوْسِمِ

جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

وَاتَّقَرَّبُ بِهِ إِلَيْكَ وَأُتَدِمُّهُ

بَيْنَ يَدَيَّ حَاجِّجِي أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

أَنْ تَقْعَلَ لِي كَذَا وَكَذَا

پس نماز پھر بشرایط و آداب

آن بجا آر و چون از نماز پھر فارغ

شود دعای اهل بیت معمور بخواند
 که فضیلتش زیاده از حد است چنانکه
 مرویست که حضرت جبرئیل بجناب
 رسالت مآب فرمود که اگر جمع شوند
 ملائکه آسمان ها و زمین ها برینکه و
 نمایند جزوی از هزار جزوا و را
 قادر نباشند برین و عاجز آیند و

پوشاند و حفظ نماید حق تعالی خواهد

آزاد هزار پردها در دنیا و آخرت

و بخشد کنایان او را اگر چه باشند

مثل کف دریا حتی که کبیره و کبشیا

برای او هفتاد و در از رحمت الهی

و دعا نیست یا من ۱ اظهر الجمیل

و ستر القیہ یا من ۲ لم یأخذ بالجریۃ

وَلَمْ يَهْتَكِ السِّرَّ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ

الْتِجَاوِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ

الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ارْحَمْنِي يَا صَاحِبَ كُلِّ

بُحْوَى يَا مُسْتَهْجَى كُلِّ شَكْوَى يَا قَاضِيَ

كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ كَرْبَةٍ يَا مُقِيلَ

الْعَثَرَاتِ يَا كَرِيمَ الصَّفْرِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا

مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا رَبَّاهُ

يَا سَيِّدَاهُ يَا غَايَةَ رَغْبَتِنَا أَسْأَلُكَ

بِكَ وَنُحْمَدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَ

الْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْقَائِمَ

الْمُهَدِّيَّ الْأَمَّةَ الْمَادِيَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

ان تَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلْكَ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْأَنْشُوءَ خَلَقْتَ بِالنَّارِ

وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَوَدَّعْتَهُ

اِبْنِ عَابِجُوَانِدٍ بِاللَّهِ اعْتَصَمْتُ وَبِاللَّهِ

أَتَّقُ وَعَلَى اللَّهِ اتَّوَكَّلُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

بِحَبَابِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَرَضَا بْنِ خُوَانَد

وَإِنْ أَمْسَتْ يَٰخَيْرٌ مَّدْعُو يَٰخَيْرٌ

مَنْ أَعْطَى يَٰخَيْرٌ مَنْ سُئِلَ يَٰمَنْ

أَضَاءَ بِأَسْمِ ضَوْءِ النَّهَارِ وَأَظْلَمَ

بِهِ ظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَسَالَ بِأَسْمِ وَابِلُ

السَّيْلِ وَرَزَقَ أَوْلِيَاءَهُ كُلَّ خَيْرٍ يَكِينُ

عَلَى السَّمَاوَاتِ نُفُوءٌ وَالْأَرْضِ

ضَوْءٌ وَالشَّرْقِ وَالْغَرْبِ رَحْمَةٌ

يَا وَاسِعَ الْجُودِ اسْأَلُكَ بِحُجَّةِ بْنِ

مُوسَى الرِّضَاءِ وَأُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيَّ

حَاجِّ الْجَنَّةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

وَمَكْرُوهُ اسْتَ بَعْدَ ازْطَهَرِ مَجَابَّتِ

نمودن که اگر فرزندی بوجو دآید

احول باشد و شیطان با حولیت

انسان شادمان میشود پس نافله

عصر بخار و مروست هر کس

اذا زلزله در نوافل میخواند و با

هرگز زلزله مبتلا نشود و بصاعقه و

بیج آفتی از آفات نیرد تا آنکه با

مقدار از دنیا رود و چون مرگ

در رسد مرسته کریم از جانب

خداوند رحیم آید و بر بالین او نشیند
 و گوید ای ملک الموت باولی خدا
 ملائمت و مدارانما که مرا بسیار یاد
 میکرد و سورة اذ از لرزت
 بسیار میخواند و آن سؤة نیز همین مکان
 نماید پس ملک الموت گوید من از
 جانب خدا مامورم که اطاعت او

نمایم و تا اذن ندهد قبض روش
 بکنم پس حجاب از پیش نظرش
 بردارند تا منازل خویش در بهشت
 بیند پس اذن دهد و قبض روش
 کند با نهایت ملائمت پس منتها
 هزار فرشته مشایعش کنند تا داخل
 بهشت شود و هر کس سوره کوثر

در فرایض و نوافل بسیار بخواند
 خدای تعالی از کوشش او پاداش دهد و
 مقامش در سایه طوبی در پیش غم
 باشد پس نماز عصر را با داب و
 شرایط آن بعمل آرد پس دست
 بد عابر و اورد چنانچه از جناب
 امام محمد باقر علیه السلام روایت دراز

نمکنند و دست خود را بسوی

خدای بزرگ و برتر مگر اینکه شرم

نماید خدای تعالی اینکه بر گرداند

آنرا خالی تا اینکه گرداند و عطا

نماید در آن از فضل خود و رحمت

خود آنچه خواهد پس وقتیکه دعا

نماید احدی از شما پس برنگرداند

دستهای خود را تا اینکه مسح نماید
 آنها را بر سر خود و روی خود
 و در روایت دیگر بگرداند آنها را
 بر روی خود و سینه خود و سنت
 است بعد از نماز عصر استغفار
 نمودن هفتاد مرتبه و خواندن
 سوره قدر ده مرتبه چنانچه از

جناب صادق ماثور است

که فرمود کسی که استغفار نماید بعد از

تغالی

نماز عصر بمقتاد مرتبه بخشد خدای

از وی مقصد سیئه و در حدیث

دیگر هر که بخواند سوره قدر ده مرتبه

بعد از نماز عصر نوشته شود برای او

مثل اعمال خلائق در آن روز

پس سجدہ شکر بجا آر و پس دعا
 ساعت نهم کہ از نماز عصر است
 تا انقضای دو ساعت و شصت
 بجناب امام محمد تقی ع بخواند آن
 اینست یا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّونَ
 فَجَاءَهُمْ وَالتَّجَاءُ إِلَيْهِ الْخَائِفُونَ
 فَأَسْنَمَهُمْ وَعَبَدَهُ الطَّائِعُونَ

فَشَكَرَهُمْ وَشَكَرَ الْمُؤْمِنُونَ فَجَاءَهُمْ

وَاطَاعُوا عَنْ فَعِصْمِهِمْ وَسَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ

وَنَسُوا نِعْمَتَهُ فَلَمْ يَجْلِ شُكْرُهُمْ مِنْ قُلُوبِهِمْ

وَأَمْتَنَ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يَجْعَلِ اسْمَهُ مَنَسِيًّا

عِنْدَهُمْ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ بْنِ

عَلِيٍّ عَجَّتِكَ الْبَالِغَةِ وَنِعْمَتِكَ الْبَالِغَةِ

وَمَحَبَّتِكَ الْوَاضِحَةِ وَأُقَدِّمُ مَهْ بَيْنَ يَدَيْكَ

حَاجُّجَانُ تَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تَفْعَلَ بِئِ كَذَا وَكَذَا سُنْتَ

است در روز جمعه بعد از عصر ^{وقت} و

با حلاله خود که اگر فرزندی از آن

بوجود آید خواهد بود عالم معروف

مشهور و چون ساعت دهم

که بعد از انقضای دو ساعت

از عصر شروع میشود و میکشد قبل
 زرد شدن آفتاب و منسوبست بجنا
 امام علی النقی و داخل شو و این عابجوا
 یا مَنْ عَلَا فَعَظُمَ یا مَنْ تَسَلَّطَ فَتَجَبَّرَ
 وَتَجَبَّرَ فَتَسَلَّطَ یا مَنْ عَزَّ فَاسْتَكْبَرَ
 عَنْ یا مَنْ مَدَّ الظِّلَّ عَلَى خَلْقِهِ
 اِمْتَنَنَّ بِالْمَعْرُوفِ عَلَى عِبَادِهِ یا عَزَّ

ذَا النِّقَامِ يَا مُنْقِمًا بَعْرَتِهِ مِنْ أَهْلِ

الشِّرْكِ اسْأَلُكَ بِحَقِّ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ

وَأَقْدِمُهُ بَيْنَ يَدَي حَوَائِجِي أَنْصَلِي

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِكَ كَذَا

وَكُنَّا أَرْضَ حَضْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَا

مَاشُورِ اسْتَكْسَى كَمَا بَخَوَانِدُ سِرِّ رُوزِ

بِسْمِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ أُمُورٍ

كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ

عَذَابِ الْآخِرَةِ كَفَايَتٍ نَمَائِدِ

خَدَايَ تَعَالَى مَهْمَاتِ دُنْيَا وَآخِرَتِ

أَوْ رَاوِجُونَ سَاعَتِ يَازِدِهِمْ

كَبَقْلِ زَرْدِشَدَنِ آفَتَابِ سَهْتِ

تَارِ زَرْدِشَدَنِ آفَتَابِ وَنَسُوبِ

بحضرت امام حسن عسکری در

این دعا بخواند یا اولاد اولیه

یا آخر اولاد آخریه یا قیوم یا بلا منتهی لقمه

یا عزیز یا بلا انقطاع لغزته یا متسلطاً

بلا ضعف من سلطانیه یا کریماً

بدوام نعمتیه یا جباراً و معزلاً و لیکنه

یا خیراً بعلمه یا علیماً بقدرتیه

يَا قَدِيرًا بِذَاتِهِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْحَسَنِ

بْنِ عَلِيٍّ وَأَقْدِمْهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي

إِنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

إِنْ تَفْعَلْ بَيْنِي كَذَا وَكَذَا

وچون ساعت دو آرد بهم که از

زرد شدن آفتاب است تا غروب

آن و منسوب است بجناب مہدی

صاحب الزمان علیه صلوات الله

الملك المنان داخل شود این دعا

بخواند یا من توحده بنفسه عز خلقه

یا من غنی عن خلقه لصنیعه یا من

عرف نفسه خلقه باطیفه یا من

سلك باهل طاعته مرضانه یا من

امان اهل محبته على شكرهم یا من

يَا قَدِيرَ اِبْدَانِهِ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْحَسَنِ

بِنِعَالَيْهِ وَاَقْدِمُهُ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي

اِنْ تَصَلَّى عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَا

اِنْ تَفْعَلْ بِيْ كَذَا وَكَذَا

وچون ساعت دوازدهم که از

زرد شدن آفتاب است تا غروب

آن و منسوب است بجناب محمد

صاحب الزمان علیه صلوات الله

الملك المنان داخل شود این دعا

بخواند یا من تو حد بنفسه عز خلقه

یا من غنی عز خلقه لصنعه یا من

عرف نفسه خلقه بلطفه یا من

سلك باهل طاعته مرضانه یا من

اکان اهل محبته علی شکرهم یا من

مَنْ عَلَيْهِمْ بَدِينُهُ وَلَطْفَ لَهْمُ بَنَائِلِهِ

اسْئَلْكَ بِحُجَّةِ الْخَلْفِ الصَّالِحِ عَلَيْهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَاتَضَرَّعُ إِلَيْكَ بِهِ

وَاقْدِمْهُ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي أَنْتَ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِهِ

كَذَلِكَ أَوْ كَذَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ أُولِي الْأَمْرِ الَّذِينَ

بِطَاعَتِهِمْ وَأُولَى الْأَرْحَامِ الَّذِينَ أَمَرَ
 بِصِلَتِهِمْ وَذَوِي الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرَ
 بِمَوَدَّتِهِمْ وَالْمَوَالِيَ الَّذِينَ أَمَرَ
 بِعِرْفَانِ حَقِّهِمْ وَأَهْلَ بَيْتِ الَّذِينَ
 أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَتْهُمْ
 تَطْهِيرًا إِنْ نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَإِنْ تَفَعَّلَ بِكَ ذَاكَ ذَا

مرویت کہ حضرت رسالت مآب

چون آفتاب را بر سر کوہ دید

کہ ز روشدہ اشک اچشم مبارکش

روان شدی و فرمودی

اَمْسِ ظِلِّ مُسْتَجِيرٍ بِعَفْوِكَ وَ اَمْسَتْ

ذُنُوبِي مُسْتَجِيَةً بِمَغْفِرَتِكَ وَ اَمْسُوا

خَوْفِي مُسْتَجِيرًا بِاِمَانِكَ وَ اَمْسِ ذُلِّي

مُسْتَجِيرًا بِعِزِّكَ وَأَمْسِي فَقْرِي مُسْتَجِيرًا

بِعِزِّكَ وَأَمْسِي وَجْهِي الْفَانِي الْبَالِي

مُسْتَجِيرًا بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي اللَّهُمَّ

الْبِسْنِي عَافِيَتَكَ وَغَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ

وَجَلِّلْنِي كَمَا امْتَكَّ وَفِي شَرِّ خَلْقِكَ

مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ يَا اللَّهُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ

وَمَرْوِيسَتِ اَزْ سَلِيمَانَ جَعْفَرِي

که گفت شنیدم ابا الحسن را که

چون شام کنی پس نظر کنی بافتاب

در وقت غروب و فرو رفتن

آن پس بگو بسم الله و بالله و الحمد لله

الَّذِي لَمْ يَخْذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا أَوْلَمَ

يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا وَالحمد لله

الَّذِي يَصِفُ وَلَا يُوصَفُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي يَعْلَمُ وَلَا يُعْلَمُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ

وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَأَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ

الْكَبِيرِ وَبِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ

وَمَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا تَحْتَا لَثَى وَمِنْ

شَرِّ مَا ظَهَرَ وَمَا بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ مَا وَصَفَتْ

وَمَا لَمْ يَرَوْا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و این کلمات این میگردانند از

هر درنده و از شر شیطان نازده

شده و از شر ذریه او و از شر

هر چه بداند آن بگیرد و از شر هر

بکزد و نمی ترسد صاحب این

کلمات چون تکلم کند باینها از

دزد و نه از چیزی که هلاک کننده

باشد الحدیث و سنت است و

بغروب خواندن این عایام

ختم النبوة بحمدی اختم لی یوم می

هذا بخیر و شری بخیر و سنتی بخیر

و عمری بخیر باب سیوم

در افعال و اعمالی که از غروب

افتاب تا نصف شب بعمل باید

آور و این بابویه بسند معتبر از
 جناب ولایت مآب مروا
 نموده که هر که نزدیک بشام
 یا بعد از شام سه مرتبه این آیه
 بخواند در آن شب چیزی از او
 فوت نشود و جمیع بدیها از او
 دور گردد و همچنین اگر صبح

سه مرتبه بخواند در آن روز چیزی

از وفات نشود و جمیع شرور از

دور گردد و آن آیه این است

فَبِحَمْدِ اللَّهِ حِينَ نَسُوءُ وَحِينَ

تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهَرُونَ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

وَكَذَلِكَ يُخْرِجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى

الرُّسُلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

از حضرت امام جعفر صادق

ما ثور است که چراغ روشن

نمودن پیش از غروب آفتاب

پریشانی را بر طرف میکند و روبرو
 زیاده میکند پس چون چراغ را
 باندرون خانه بیاورند این دعا
 بخوانند اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا نُورًا نَمْشِي
 بِهِ فِي النَّاسِ وَلَا تَحْرِ مَنَا نُورَكَ
 يَوْمَ نَلْقَاكَ وَاجْعَلْنَا نُورًا
 إِنَّكَ نُورٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

و چون وقت فضیلت مغرب
 که از بر طرف شدن سرخی جا
 مشرق است تا بر طرف شدن
 سرخی جانب مغرب داخل شود
 سنت است که دست خود را
 بر سر نهید پس بکشد از ابروی خود
 و بگیرد ریش خود را بدست خود

وَبِكُورٍ أَحَطْتُ عَلَى نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي
 وَوَلَدِي مِنْ غَائِبٍ شَاهِدٍ بِاللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمِ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
 عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

وَمَا خَلَفَهُمْ وَلَا يَحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْهُ

إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

از جناب رسالت مآب ماثورا

خواندن این دعا بوقت شام

ووقت خواب و وقت صبح

و این از ادعیه قدسیه است

در روایت است مبرکه این عارا

بخواند او را در میان خلق جایی

پدید آید و دل‌های ایشان برو

مهربان گردد و دین او محفوظ

بما نَدْبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَمَنَتْ

بِرَبِّیْ وَهُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

اِلٰهَ كُلِّ شَیْءٍ وَنُتِّیْ كُلِّ عِلْمٍ وَرَبُّ

كُلِّ رَبِّ وَأَشْهَدُ اللَّهَ عَلَى نَفْسِي بِالْعُبُودِيَّةِ

وَالذُّلِّ وَالصَّغَارِ وَأُعْتَرِفُ بِجُحُودِ

صَنَائِعِ اللَّهِ إِلَيَّ وَأَبُوءُ عَلَى نَفْسِي بِقِلَّةِ

الشُّكْرِ وَأَسْأَلُ اللَّهَ فِي يَوْمِي هَذَا وَفِي

لَيْلَتِي هَذِهِ بِجُحُودِ مَا نَرَاهُ لَهُ مِنِّي رِضًا

وَإِيمَانًا وَاخْلَاصًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَبِقِيْنًا

خَالِصًا بِلاَ شَكِّ وَلَا ارْتِيَابٍ

حَسْبِيَ الْهِمِّي مِنْ كُلِّ مَنْ هُوَ دُونَهُ وَاللَّهُ

وَكَيْلِي مِنْ كُلِّ مَا سِوَاهُ أَمَنْتُ بِسِرِّ عِلْمِ

اللَّهِ كُلِّهِ وَعَلَا نَيْتِهِ وَأَعُوذُ بِمَا فِي عِلْمِ

اللَّهِ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ سُبْحَانَ

الْعَالِمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفُ فِيهِ الْمُخْصِ

لَهُ الْقَادِرُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

پس نماز مغرب را بشرایط و اداء

آن بجا آورد و در فیه از جناب

صادق مرویست که فرمود

کسیکه بخواند نماز مغرب پس

بعد از آن حال آنکه کلام نکرده باشد

شروع نماید درین که بخواند و

رکعت نوشته شوند آن در رکعت

برای او و عیسیٰ پس اگر بخواند
 چهار رکعت نوشته شود برای او
 حجتی مبرور و احوط آنست که در میان
 این چهار رکعت کلام نکند و چون
 از دو رکعت اول فارغ شود
 بخواند اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَدْرِي
 وَلَا تُرَىٰ وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَىٰ وَإِنَّ

إِلَيْكَ لِرُجْعِي وَالْمُنْتَهَى وَإِنَّ لَكَ لِمَأْتٍ
 وَالْمُحْيَى وَإِنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى
 اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذِلَّ وَنُحْزَى
 وَنَاتِي مَا عَنَّهُ تَنْهَى اللَّهُمَّ إِنَّا سَأَلُكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ
 الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
 النَّارِ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنَ الْخُورِ

الْعَيْنِ بِغَزَّتِكَ وَأَنْ تُجْعَلَ وَسْعَ رِزْقِي

عِنْدَ كَبِيرِ سَنِيٍّ وَأَحْسَنُ عَمَلِي عِنْدَ أَقْرَبِ

أَجَلِي وَأَاطِلُ فِي طَاعَتِكَ وَمَا يُقَرِّبُ

مِنْكَ وَيُخَيِّلُ عِنْدَكَ وَيُزِيلُ لَدَيْكَ

عَمْرِي وَأَحْسَنُ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَ

أُمُودِي مَعْرِفَتِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى

أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ تَطَوَّلُ عَلَيْهِ

بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي لِلدُّنَا وَالْآخِرَةِ

وَابَدًا أَبَا لَدَى وَلَدَى وَجَمِيعِ

اِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ

لِنَفْسِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وهم در فقیه از جناب محمد باقر

مروست که آنحضرت فرمود

بدستیکه ابلیس جز این نیست که

پراکنده میسازد لشکر خود را لشکر
 شب را از وقت غروب افتاب
 تا بر طرف شدن سرخی مغرب
 و پراکنده می نماید لشکر روز را از وقت
 طلوع صبح تا وقت طلوع افتاب
 انتهى ترجمه الحدیث پس باید که
 درین ساعت از ذکر خدا غافل

نباشد که این دو ساعت ساعت

غفلت اند ما تورا است هر که بخواند

در میان مغرب و عشاء و در کعبه

نماز عقیده و دعا کند باین دعا

که مذکور خواهد شد و سوال نماید از

خدای تعالی حاجت خود را عطا

سازد او سبحانه اورا آنچه سوال

نموده و طریقتش انست که بخواند

در رکعت اولی بعد سوره حمد

این آیه وَ ذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ

مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ یَقْدِرَ عَلَیْهِ

فَنَادٰی فِی الظُّلُمٰتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

سُبْحٰنَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ

وَكَذَلِكَ نُبَيِّحُ الْمُؤْمِنِينَ وَدَرَكْتُ

وَوَمِ بَعْدُ سُورَةُ حَمْدِ آيَةٍ وَعِنْدَهُ

مِفْتَاحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ

وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتٍ

الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي

كِتَابٍ مُبِينٍ وَدَقَّقْتُ أَيْنَ دَعَا

بِحَواذِ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَفَاتِحِ

الْغِیْبِ لَا یَعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّیَ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَنْ تَفْعَلَ بَیْ کُنَا

وَكُنَا بِسُبُوْحِ اللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتِیْ

وَالْفَادِرُ عَلٰی طَلِبَتِیْ تَعْلَمُ حَاجَتِیْ فَاسْأَلْ

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ لِمَا قَضَيْتَ لِیْ

وَحَاجَتِیْ خُودِ رَا مَذْکُورِ سَا زُو

مروست از جناب رسالت ما

که فرمود وصیت میکنم شمارا بدو

رکعت نماز در میان شام و ن

در رکعت اول بعد از الحمد سور

اذا زلزلت الارض سیرده مرتبه

و در دوم سور

مرتب و هر کس این نماز را در سال

یک مرتبه بخواند از جمله محسنین
 نوشته شود و اگر در ماهی یک مرتبه
 بگذارد از جمله متقین و اگر در هفته
 یک مرتبه ادا نماید از جمله مصلین
 و اگر هر شب بگذارد و در بهشت
 با من مزاحمت کند یعنی نهایت
 قرب گزیند و ثواب آن بی حساب است

بجز خدای عز و جل و نیز مرویت

هر کس میان نماز شام و خفتن

در شب پنجاه و دو رکعت نماز

بگذارد در هر رکعتی بعد سوره

حمد آیه الکرسی و سوره حمد و سوره

توحید و معوذتین پنج پنجاه مرتبه

و بعد از نماز پانزده مرتبه استغفار

کند و ثوابش را بوالدین خود بدهد
 کند حق ایشان بجا آورد و باشد
 پس شروع نماید در نماز عشا
 و بشرایط و اداییکه در کتب فقهیه
 مسطور است بجا آرند پس دو
 رکعت و تیر هجده شسته بخواند و
 سنت است که در رکعت اول

سورة واقعه و در دوم سورة

توحيد بخواند از جناب سالتم^۱

ما ثور است هر که بخواند سورة واقعه

در هر شب نمیرسد با و پریشانی

هرگز نرسد این طاوس به بسند معتبر

از حضرت امام محمد تقی^۲ روایت

نموده که هر که بعد از نماز خفتن^۳ بگفت

مرتبه سوره انا انزلناه فی لیل القدر
 بخواند در آن شب تا صبح در امان
 و ضمان حق تعالی باشد از بلاها
 و سنت است خواندن آیه الکرسی
 بعد از نماز عشا که جناب علی بن
 ابی طالب همیشه درین وقت
 میخواندند از امام همام جعفر صادق

منقول است که نوری که سعی میکند

و روان میشود در پیش مومن

روز قیامت نور انا انزلناه است

و سنت است خواندن این دعا

برای طلب رزق بعد از عشا

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَيْسَ لِي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي

وَأَنَا أَطْلُبُهُ بِحَطَرَاتٍ تَحْطُرُ عَلَا

قَلْبِي فَأَجُولُ فِي طَلَبِ الْبُلْدَانِ وَأَنَا
 فِيمَا أَنَا طَالِبٌ كَالْحَيَّرَانِ لَا أَدْرِ
 أَمِ فِي سَهْلٍ هُوَامٌ فِي بَيْمَلٍ أَمْ فِي أَرْضٍ
 أَمْ فِي سَمَاءٍ أَمْ فِي بَرٍّ أَمْ فِي بَحْرٍ وَعَلَى
 يَدَيَّ مَنْ وَمِنْ قَبْلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ
 أَنَّ عِلْمَهُ عِنْدَكَ وَأَسْبَابُهُ بِيَدِكَ
 وَأَنْتَ الَّذِي تَقْسِمُهُ بِطُفِكَ وَتُسَبِّحُهُ

بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْ

مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ يَا رَبِّ رِزْقَكَ لِي

وَاسِعًا وَمَطْلَبَهُ سَهْلًا وَمَا خَذَهُ

قَرِيبًا وَلَا تُعْنِي بَطْلَابِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِي

فِيهِ رِزْقًا فَإِنَّكَ غَنِيٌّ عَنْ عَدَائِي

وَأَنَا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَصِّلْ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَالْإِلَهِ وَجُدْ عَلَى عَبْدِكَ

بِفَضْلِكَ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ
 عَظِيمٍ وَمُسْتَحَبٍّ
 خَوَانِدَن سُوْرَةِ فَاتِحَةِ وَ اخْلَاصُ
 مَعُوْذَتَيْنِ وَ تَسْبِيْحَاتِ اَرْبَعَةٍ وَ صَلَوَاتِ
 رَبَّنِي وَ آلِ اَوْ عَلِيْهِمُ السَّلَامُ وَ هُوَ
 وَ از جمله اموري كه درين وقت
 مَيَايِدِ كَرْدَنِ وَ خُورْدَنِ وَ آشاميدن

چنانچه مرویست که وقت خفتن
 البسته چیزی باید تناول نمود و خصوصاً
 پیران را و ترک نباید کرد که اصل
 خواب دیدن و فساد و صحت
 و موجب ضعف مزاج و قوتیست
 و در حدیث معتبر دیگر منقولست
 که ترک طعام خوردن طرف شب

آدمی را پیر میکند و از امام موسی کاظم
 ما ثور است که چیزی خوردن
 شب را ترک مکن اگر چه پاره نمان
 خشکی باشد که باعث قوت بدن
 و قوت جماع است و دیگر منقوت
 که طعام شب نافع تر از طعام
 روز است و رکی است در بدن

که آنرا عرق عشا گویند اگر کسی شب

چیزی نخورد آن عرق تا صبح

نفرین کند و گوید خدا ترا سیر و

سیراب نکند چنانکه مرا کردسته و تشنه

کذاشتی پس بطریق و آداب منی که

در باب اول مذکور شد طعام

تناول نماید و ماثور است که خوردن

پیر شب نافع بود و اگر کسی شب

ماهی بخورد و بر سر آن چند دانه

خرمایا غسل بخورد تا صبح رک

فالج در بدن متحرک میشود و منقو

که حضرت امام موسی کاظم در

وقت خواب شکر تناول میفرمود

و هر کس وقت خوابیدن بفت

برک از کاسنی بخورد آن شب از
 قویج این باشد و در شب ایستاد
 آب خوردن باعث غلبه زردی
 و صفرا میشود و از حضرت امامین^{المتقین}
 امیرالمومنین^{علیه السلام} ماثور است که آب
 ایستاده مخورید که باعث درد
 میشود که دوانداشته باشد مگر آنکه

خدا عافیت دهد و چون دست
 بشوید باید که خوب پاک نماید تا چر
 آن برطرف شود چرا که سبب
 با دست چرب آلوده بخوابد
 شیطان برود دست یابد یا دیوانه
 شود پس ملامت نکند مگر خود را
 و منقول است که اطفال خود را

در وقت خوابیدن دست و پا

او شان را بشوید که اگر نکند شیطان

ایشان را می بویید و در خواب

می ترسند و از حضرت ولایت^۳ تمام

ماثر است که پیش از خواب

بیت الخلا برود و بعد از آن

بجواب برود و مروی است

که هر کس با وضو بخوابد چنانست
 که تا وقت بیدار شدن نماز کرده
 باشد و چون بخواهد که بخوابد باید که
 سرمه بکشد چنانکه ماثور است
 که سرمه کشیدن نزد خواب اما
 از نیکه نازل میشود و چشم و نیز
 ماثور است که لازم بگیرد سرمه

داون را به رستیکه آن خوشبو

میکنند و بان را و چون خواهد

که سر نه بکشد بگوید اللَّهُمَّ اِنِّيْ

اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ

اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَنْ

تَجْعَلَ النُّوْرَ فِيْ بَصَرِيْ وَّ الْبَصِيْرَةَ

فِيْ دِيْنِيْ وَّ الْيَقِيْنَ فِيْ قَلْبِيْ وَّ الْاِخْلَاصَ

فِي عَمَلٍ وَالسَّلَامَةِ فِي نَفْسٍ وَالسَّعَةِ

فِي رِزْقٍ وَالشُّكْرِ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي

و از جناب علی بن ابیطالب ^ع

ما ثور است که هر که سر مه کشد باید

طاق بکشد و اگر چنین نکند هم مای

نیست و جناب رسالت مآب

پیش از خواب سر مه کشند چها

میل در دیده راست و سه میل

در دیده چپ و خواب بر چهار

اسم است خواب اما بر قفا و خواب

مومنان بر جانب راست خواب

کافران بر جانب چپ خواب

شیطان بر روی و هر کس وقت

خوابیدن دست راست را

وزیر خساره راست گذارد و بگوید

بِسْمِ اللَّهِ وَضَعْتُ جَنِيَّ لِلَّهِ عَلَى مِلَّةِ

رَسُولِ اللَّهِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ

وَلَا يَكُفِّرُ عَنْ طَاعَتِهِ مَا شَاءَ اللَّهُ

كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ از در د و فرو د

آمدن خانه محفوظ ماند و ملائکه برایش

استغفار کنند و اگر بگوید بِسْمِ اللَّهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَافِي

صد هزار حسنه برایش نویسند

و صد هزار سئيه محو کنند و صد هزار

درجه بلند نمایند و هر کس وقت

خواب سه مرتبه گوید **يَفْعَلُ اللَّهُ**

مَا يَشَاءُ بِقُدْرَتِهِ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

چنانست که هزار رکعت نماز کرده

باشد و اگر سه مرتبه بگوید استغفر الله

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاتَّقِ

إِلَهَكَ كُنَّا بِنَاسِ أَمْرٍ زَيْدٍ هُنُوْدٍ كَلِمَةٍ

مثل ایام دنیا و یاکف دریا و

ریک عاج باشد از امام بحق

ناطق حضرت جعفر صادق ع

است که فرمود نیست بنده که

بخواند آخر سورة كهف را قوت

خواب مكر اينكه بيدار ميشود و در

ساعتى كه ميخواند و اين از مجربات

است و از امام به امام محمد باقر

مروست كه فرمود كسيكه بخواند

اين كلمات را پس من ضامنم

باينكه نرسد باو عقرب و نه كرنده

تأصبح كنه أعوذ بكلمات الله التامات

التي لا ينجأ ونزهن بن ولا فاجر

من شر ما ذرأ ومن شر كل

دابة هوأخذ بناصيتهما إن

ربّي على صراط مستقيم

وا از جناب امام جعفر صادق

مروست که هرگاه تری از

احلام پس بگو در رخت خواب

خو واللهم اني اعوذ بك من الاحلام

وامن شر الاحلام ومن ان يتلاعب

بالشيطان في اليقظة والمنام

وسنت است خواندن تسبیح

جناب سیده النسا فاطمه وقت

خضن و درین باب احادیث

بسیار از ایام اظهار وارد است
و یکدیگر وقت خواب اسم
الباعث صد مرتبه بخواند و بگوید
دست خود را بر سینه خود زند
نماید خدای عز و جل باطن او را روشن
گرداند دل او را وسیع طوسی
علیه الرحمه در مستحبه خود آورده

کسیکه خواهد دیدن مرده در خواب

پس باید که بگوید اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ

الَّذِي لَا يُوصَفُ وَالْإِيمَانُ يُعْرِفُ

مِنْهُ مِنْكَ بَدَتِ الْأَشْيَاءُ وَالْيَكُ

تَعُوذُ مَا أَقْبَلَ مِنْهَا كُنْتُ مُلْجَاةً وَمُنْجَاةً

وَمَا أَذْبَرْتُ مِنْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ مُنْجَا وَلَا مُلْجَا

مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فَاسْأَلْكَ بِدَلَالِهِ

إِلَّا أَنْتَ وَأَسْأَلُكَ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبِحُجَّتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ

وَالهِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِحُجَّتِ خَيْرِ الْوَصِيِّينَ

وَبِحُجَّتِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَبِحُجَّتِ

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمَا

سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِمُ

الْجَمْعُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَإِنْ تَرِنِي مَيِّتِي فِي الْحَالِ الَّتِي هُوَ فِيهَا

و در کتاب خواص القرآن آورده

که سیکه مبتلا شود بمرضی و دشوار

شود برا و دفع آن پس باید که

طهارت نماید و پوشد پاکیزه تر

لباس خود و بخوابد بر فرش پاک

و نباشد نزد او زنی و بخواند سوره

الم نشرح و سورة و الصبحی ہر یک
 پانزدہ مرتبہ و سوال نماید خدایا
 اینکه ظاہر نماید مرا و را دو اسکے
 آن پس بدستیکہ آن شخص را
 میاید بسوی آن انشاء اللہ تعالیٰ
 و کفعمی آوردہ کسی کہ خواہد دید
 یکی از انبیاء و ائمہ یا دیگر مردمان

یا فرزندان را در خواب پس باید
 که بخواند الشمس و اللیل و قدر و
 حمد و اخلاص و معوذتین پس
 بخواند سورة اخلاص صد مرتبه
 و در ودفتر تدبر نبی و آل او
 صد مرتبه و بخوابد بر جانب راست
 با وضو پس بدستیکه آن شخص

خواهد دید شخصی را که اراده نماید
 انشاء الله تعالی و کلام نماید با او
 و بآنچه اراده نماید از سوال جواب
 و هر که بخواند شب جمعه بعد فراغ
 از نماز ختم سوره کوثر هزار مرتبه
 و در و در بنی و آل او هزار مرتبه
 بیند جناب سالت مآب

را در خواب پس بخوابد

باب چهارم

در افعال و اعمالی که از نصف

شب تا طلوع صبح بعمل باید آورد

شیخ در تهذیب بسند صحیح از حضرت

امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده

که آن حضرت فرمود نیست بنده

مگر اینکه بیدار میشود در هر شب یکبار
 یاد و بار پس اگر بر خیزد خواهد بود
 ثواب برای او و اگر بر نخیزد
 میکشاید شیطان میان پاهای
 خود را پس شاش میکند در گوش
 او الحدیث و هم از آنحضرت
 ما ثور است که فرمود شرف

و بزرگوارى مومن برخاستن
 اوست در شب و عزت او
 استغنا و بى نيازى اوست از
 مردم پس چون بگردد بر فرش
 خواب خود بیدار شود پس باید
 بگوید لا اله الا هو الحى القيوم وهو
 على كل شيء قدير سبحان الله

رَبِّ النَّبِيِّنَ وَاللَّهِ الْمُرْسَلِينَ سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا
 فِيهِنَّ وَمَا الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا
 فِيهِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ
 عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَچون بر خیزد این پنج
 آیه را که از آخر سورة عمران است

يُجَاوِزُ انِّ شَيْءٍ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

لَايَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ

يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى

جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

وَرَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ

فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مِنْ

تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا
مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و چون نصف شب میشود داخل

میشود و وقت نماز شب و میگذرد

تا طلوع فجر و هر قدر که بصبح نزدیک

باشد بهتر است و این نماز بنیت

میکند که است چنانچه از جمله وصیتهای

که جناب رسالت مآب است

ایاب فرمود این بود که یا علی

لازم گیر نماز شب را و سه مرتبه

این کلمه را فرمود و نماز شب

باعث روشنی قبر میشود پس چنان

خواهد که شروع نماید در نماز شب

بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ

بِنَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَاقْدِمْهُمْ بَيْنَ يَدَيَّ حَتَّى تَجْعَلَنِي

بِهِمْ وَجِئَهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ

الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْهِمُ ارْحَمْنِي بِهِمْ وَلَا تَقْدِرْ

بِهِمْ وَاهْدِنِي بِهِمْ وَلَا تُضِلَّنِي بِهِمْ

وَارْزُقْنِي بِهِمْ وَلَا تَحْرِمْنِي بِهِمْ وَأَقْصِرْ لِي

حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ

مِشْت رَكَعَتِ اسْتِ دَوْرَكَتِ

اول را شروع نماید بیکبار
 سجد و در هر یک از رکعت اول
 و دوم بعد از حمد سوره قل بگوید
 احدی مرتبه بخواند اگر چنین کند
 مانند میان او و خدای تعالی
 هیچ کناهی مگر آنکه آمرزیده شود
 شیخ طوسی ره نقل نموده کسی که باشد

مرا و راد شمنی کہ ایذا دہا و راپس

باید کہ بگوید در سجدہ دوم از دو

رکعت اول نماز شب اَللّٰهُمَّ اِنِّ

فُلَانٌ بَنُ فُلَانٍ شَرَّ لِّیْ وَلَوْ فَا لِّیْ

عَزَّیْضُنِّیْ لِمَا کَانَ اللّٰهُمَّ فَا صِرْ فُ

عَنِّیْ بِسُقْمٍ عَاجِلٍ یَّشْغَلُهُ عَنِّیْ اللّٰهُمَّ

قَرِّبْ اَجَلَهُ وَاَقْطَعْ اَثَرَهُ وَعَجِّلْ یَا رِبِّ

ذَلِكَ لِسَاعَةِ السَّاعَةِ وَرِشْشِ رَكْعَتِ

و دیگر سنت است خواندن سوره ها

در از مثل کهفت و پس و مانند آن

اگر وقت وفا کند و کر نه هر سوره

که خواهد پس شروع نماید در خواندن

و در رکعت شفع در رکعت اول

بعد از حمد سوره قل اعوذ برب النّال

و دستانی بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق

و قنوت در نماز شفع نیست پس

شروع نماید در یک رکعت و تر

و ابتدا نماید به تکبیرات سبعة و بخواند

در آن بعد از سوره حمد قل هو الله احد

سه مرتبه و معوذتین پس بلند نماید

دستهای خود را بدعا و بخواند

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ

اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ

الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ

وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

وَدُعَاهَا يَمُوتُ وَتَرْبِيَا سِت

واین مختصر کنجایش ذکر آنها ندارد

من شاره فلیرجع الیه پس بر دعا
 که خواهد بخواند و سنت است که
 برای چهل کس از مومنین بازاده
 از آنها دعا نماید برین منط اللهم
 اغفر لفلان و فلان و کسیکه چنین کند
 مستجاب شود دعای کردن او
 ان شاء الله تعالی پس بگوید مفتا

مرتبہ و بروایت دیگر صد مرتبہ

اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ پس بگو

ہفت مرتبہ اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَجَمِيعِ ظُلْمِي

وَجُرْمِي وَاسْرِافِي عَلَى نَفْسِي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ

پس بگو یَا رَبِّ اَسْأَلُكَ وَظَلَمْتُ

نَفْسِي وَبِئْسَ مَا صَنَعْتُ وَهَذِهِ

يَدَايَ يَا رَبِّ جَزَاءِ بِمَا كَسَبْتُ وَ

هَذِهِ رَقَبَتِي خَاضِعَةٌ لِمَا آتَيْتَ وَهَآ

أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ فَذُنْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسٍ

الرِّضَا حَتَّى تَرْضَى لَكَ الْعُتْبَى لَا أَعُوذُ

پس سه صد مرتبه بگوید الْعَفْوُ الْعَفْوُ

واین دعا بخواند رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي

وَتُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ لَتَوَّابُ الْعَفْوِ الرَّحِيمُ

پس رکوع کند و نماز را تمام کند

و مستحب است خواندن این دعا

بعد و ترسه مرتبه بِبُحَّانَ رَبِّي الْمَلِكِ

الْقُدُّوسِ الْحَيِّ الْغَرِيزِ الْحَكِيمِ وَ

و عا نماید بدعای خیرین و آن اینست

أُنَاجِيكَ يَا مُوجِدًا فِي كُلِّ مَكَانٍ لِعَلَّكَ

تَسْمَعُنِي أَيُّ فَقْدَ عَظْمِ جُرْمِي وَقَلَّ

حَيْلُنْ مُوَلَايَ يَا مُوَلَايَ آيَةَ الْأَمْوَالِ

أَتَذْكُرُونَهَا النَّسَى وَلَوْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا الْمَوْتُ

لَكُنْفَى كَيْفَ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ

أَعْظَمُ وَأَدْهَى مُوَلَايَ يَا مُوَلَايَ

حَتَّى مَتَى وَإِلَى مَتَى أَقُولُ لَكَ الْعُنْبِيَّةُ

بَعْدَ أُخْرَى ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِي صِدْقًا

وَلَا وَفَاءً فَيَا غَوْنَاهُ ثُمَّ وَاعْنُوْنَاهُ بِكَ يَا اللَّهُ

مَنْ هُوَ قَدْ غَلَبَنِي وَمِنْ عَدُوِّهِ

اسْتَكْبَرَ عَلَيَّ وَمِنْ دُنْيَا قَدْ تَبَيَّنَتْ

لِي وَمِنْ نَفْسٍ أَمَارِقٍ بِالسُّوءِ الْأَمَارِجِ

رَبِّي مُؤَلَايَ يَا مُؤَلَايَ إِنْ كُنْتَ

رَحِمْتَ مِثْلِي فَأَرْحَمْنِي وَإِنْ كُنْتَ قَبِلْتَ

مِثْلِي فَأَقْبِلْنِي يَا قَابِلَ السَّحَرَةِ أَقْبِلْنِي يَا مَنِ

لَمْ أُنْزَلْ أَتَعْرِفْ مِنْهُ الْحُسْنَى يَا مَنِ يُغَايِبُنِي

بِالنِّعَمِ صَبَاحًا وَمَسَاءً أَرْحَمَنِي يَوْمَ
 أُنِيتُكَ فَرْدًا اشْخِصًا إِلَيْكَ بَصَرِي
 مُقَلِّدًا أَعْمَلُ قَدْ تَبَرَّأْتُ جَمِيعُ الْخَلْقِ مِنِّي
 نَفْسٌ وَأَبِي وَأُمِّي وَمَنْ كَانَ لَهُ كِدِّي
 وَسَعْيِي فَإِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ يَرْحَمْنِي وَمَنْ
 يُؤْنِسُ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِي وَمَنْ
 يُنْطِقُ لِسَانِي إِذَا خَلَوْتُ بِعَمَلِي وَسَلْتَنِي

عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ فَإِنَّ

الْمُهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ وَإِنْ قُلْتَ لَمْ

أَفْعَلْ قُلْتَ الْمَأْكُنُ الشَّاهِدُ عَلَيْكَ

فَعَفُوكَ عَفُوكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ أَنْ تَكُونَ

الْأَبْدَانُ سَرَابِيلُ الْقَطْرِ أَنْ عَفُوكَ عَفُوكَ

يَا مَوْلَايَ قَبْلَ أَنْ تَغْلُ الْأَيْدِي إِلَى الْأَعْنَاقِ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ

الامام بحق ناطق حضرت جعفر صادق
 ما ثور است کسی که باشد مرا و راستو
 خدای تعالی حاجتی پس باید که
 بر خیزد در شب و غسل نماید و
 بپوشد پاکیزه ترین جامه های
 خود و بکیرد در ظرف کوچک
 ابی و بخواند بر آن سوره

اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ وَهٖ مُرْتَبِهٖ سَبْعًا
 اَنْ اَبْكَرُ وَّجَاهٍ نَّازِخٍ وَجَاهٍ
 سَجْدَةٍ خُودِيسٍ بِخَوَانِدٍ وَرُكْعَتِ
 نَازِوٍ دَرِیْهِ رُكْعَتِ بَعْدَازِ
 حَمْدِ سُوْرَةِ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ
 بِخَوَانِدِیْ سَوَالِ نَمَایْدِ حَاجَتِ
 خُودِ رَاسِیْ بِرُسْتِیْكَ اَنْ كَسِ

سزاوار است اینکه برآورده شود

حاجت و انشاء الله تعالی

مروست هر که کم شود از و چیز

پس بایستد در گوشهای خانه خود

در نصف شب و بختا و مرتبه بگوید

المعید پس بگوید یا معید ر و علی

کذا پس در بختا خبر غایب باو

برسد یا غایب خود بیاید

خامنه

در اعمال و ادعیه متفرقه که اختصار

بوقتی دون وقتی نذار و از جناب

جعفر صادق ماثور است که

مداوا کنید بیماران خود را بصدقه

و دفع کنید بلاها را بدهای و طلب

فرود آمدن روزی کنید بصدق
 و از آنحضرت مأثور است که فرمود
 که هیچ چیز بر شیطان ثقیل نیست
 از صدقه بر مومن و از حضرت
 رسول منقولست که زمین قیامت
 همه آتش است مگر سایه مومن که
 تصدق او سایه اوست و ایضا

و است که تصدق از مرکب

نگاه میدارد و از امام محمد باقر

نقل است که تصدق فقر را دفع

میکند و عمر را زیاده میکند و در

بعضی روایات است که تصدق

بهشت و نوع از انواع بلا را دفع

میکند و از امام بحق ناطق حضرت

جعفر صادق مرویست که بگوید:

علتی که عارض شود و حال آنکه ظا

شوی زیر آسمان بلند نمائی دستها

خود را اللَّهُمَّ إِنَّكَ عِبَرَتُ أَقْوَامًا

فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ

نَزَعْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ

الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا نَحْوِهَا فَيَأْمُرُ أَمِيرُكُمْ

کشفِ ضرّے و لا تحویلہ عنی احب
 غینہ صلّ علی محمد و آل محمد و اکشف
 ضرّی و حوالہ الی من یدعو معک
 الہا اخر فانی اشہد ان لا الہ غیرک
 و ایضا منقولست کہ چون مریض
 شود طفلی بالایی بام برآید ما در
 آن طفل و بکشاید مقنعہ خود را و طاق

نماید مویهای سر خود را بسوی

آسمان و سجده کند و بگوید اللَّهُمَّ

زَبَّانْتَ اعْطِيْتهُ وَأَنْتَ وَهَبْتَهِ لِلَّهِ

فَاَجْعَلْ هَيْبَتَكَ الْيَوْمَ جَدِيْدَةً وَأَنْتَ

فَاَدْمُقِّدْ اِيْسَ بر نخواهد داشت سر

خود را مگر اینکه صحیح شده باشد و فرزند

او از حضرت امام حسن عسکری

ما ثور است برای در دستر اینک
 بخواند بر کاسه آب و لمبر اللّٰذین
 کَفَرُوا اِنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ کَانَتَا
 رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمُلٰکِ کُلَّ شَیْءٍ
 حَیٍّ اَفَلَا یُؤْمِنُوْنَ پس بیاشامد آنرا
 از جناب علی ابن ابیطالب
 ما ثور است برای در دستر آن

مسح نما موضع سجده خود را پس

مسح نماید آن در دناک را و بگوید

بِسْمِ اللَّهِ وَالشَّافِي لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللَّهِ کفعمی نقل نموده که یافته شده

بنحط امام رضا که بدریس تکه نوشته

میشود برای تب بر سه پاره کاغذ

نوشته میشود بر اول بعد بسم الله

لَا تَخَفَنَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ وَبِرُومٍ

بعد بسم الله لَا تَخَفَنَّ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ وَبِرُيُومٍ بعد بسم الله

الْأَلَهَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

پس خوانده شود برپایه سوره

توحید سه مرتبه و فرو برد آنرا

صاحب تب سه روز هر روز

یکی را صحیح خواهد شد انشاء الله تعالی

برای دشواری ولادت بسید

بر ورق لبیم الله الرحمن الرحیم کانهم

یوم یرون ما یوقعدون لم یلبثوا

الأساعة من نهار کانهم یوم یرونها

لم یلبثوا إلا عشیة أو ضحیة اذ قالت

عمران رب انی نذرت لک ما فی بطنی محرراً

پس به بند و آزار بران رست
 حالبه پس چون وضع حمل شود
 پس بکشاید آزار در کتاب بلد الاثن
 منقولست از جناب سالت ماه
 کسی که بخواند دو رکعت نماز بجز
 سوره که خواهد و بخواند بعد آن
 هر دو رکعت آیه الملك پس بگوید

يَا رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمُهُمَا

تُعْطِي مِنْهُمَا مَنْ تَشَاءُ وَتُمْسِكُ مِنْهُمَا

مَنْ تَشَاءُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ

عَنِّي دَيْنِي اَوْ اِنَّمَا يَدُ خدای تعالی

قرض اور اگر چه باشد بر او پر

زمین از زرا الحدیث مروست

که شخصی را بر وند برندان پس

گذشت بر دیواری که نوشته بود

مَرْوِیَاوَلَّتِیْ فِیْ نَعْمَتِیْ وَیَا صَاحِبِیْ فِیْ

وَحَدِّیْ وَیَا عَدُوِّیْ کَرِّ پَسِ نِجَوَانْدِ اَنْرَا

و تکرار نمود آنرا پس نجات یافت

از آن پس باز آمد بسوی آن دیوار

پس نیافت بر آن چیزی نوشته

و اما آیات حفظ پس کسیکه بخواند

آنرا یا همراه خود دارد و خواهد بود
 در حفظ خدا و حمایت او و آنست
 و لا یُؤَدُّهُ حَفِظُهَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ
 فَاللَّهُ خَيْرُ حَافِظٍ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ
 لَهُ سَعِیْبَاتٌ مِنْ بَیْنِ يَدَیْهِ وَمِنْ
 خَلْفِهِ یَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ رَبِّیْ
 عَلَی كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ اِنَّا نَحْنُ نُزَلِّلُهَا الذِّكْرُ

وَأَنَا لَهُ كَافِظُونَ وَحَفِظْنَا هَا مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ مَا رَدَّ أَنْ كُلُّ نَفْسٍ لَنَا عَلَيْهَا

حَافِظٌ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُ

هُوَ يُدِي وَيُعِي وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَالَ لِمَا يَرِيدُ هَلْ

حَدِيثُ الْجَنُودِ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ بِاللَّذِينَ

كُفْرًا فِي تَكْذِيبِ وَاللّٰهِ مِنْ وَرَآئِهِمْ مُحِيطٌ

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

از جناب ولایت مآب ماثورا

کسیکه ظلم کرده شود پس باید که ضو

نماید و بخواند دو رکعت نماز و

طول دهد رکوع و سجود آخر پس

چون سلام بخواند بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ يَكُنْ زَارِ مَرْتَبَةٍ

بِدَرْسِيَّتِكَ حَقِّ تَعَالَى بَرُو دِي

مِيفَرْتَدِ بَرَايِ اَوْنَصْرُو مَدْرَاو

هَرَكِه مَدَاوْمَتِ نَمَايِدِ بَخْوَانْدِ اَيْنِ

وَعَاظِدَامِي تَعَالَى عَمْرٍ بَسِيَارِ بَاو

عَطَا نَمَايِدِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ صِحَّةً

فِي تَقْوَى وَطَوْلَ عَمْرِيْ فِي حُسْنِ

عَلِيٍّ وَرِزْقًا وَاسْعًا لَا تُغْذِي بَنِي عَلَيْهِ

سَيِّدِ بْنِ طَاوُسٍ بَسْمَةً مَعْتَبَرَةً

جَمِيلِ بْنِ دِرَاجٍ رَوَايَتِ كَرْدِ

اَسْتِ كِه مَرْدِ بَخْدَمَتِ حَضَرِ

اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ ؑ اَمْدُ وَكَفْتُ

اِي مَوْلَايِ مَن عَمَرِ مَن بَسِيَارِ

شَدِه وَخَوِشَانِ مَن مَرْدِ نَدُو

موفسی ندارم و میترسم که مرا نیز
 مرک در یابد حضرت فرمود که
 برادران مومن صالح برای انس
 گرفتن بهتر اند از اقارب و اگر
 درازی عمر خود و خویشان و
 دوستان را خواهی این دعا را
 بعد از هر نماز بخوان اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنَّ رَسُولَكَ

الصَّادِقَ الْمُصَدِّقَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

وَاللَّهُ قَالَ إِنَّكَ قُلْتَ مَا تَرَدَّدْتُ فِي

شَيْءٍ أَنَا فَاغْلِظْ كَرْدِي فِي قَبْضِ رُوحِ

عَبْدِي الْمُؤْمِنِ بِكَهَ الْمَوْتِ وَأَنَا أَكْرَهُ

مَسَاءَتَهُ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ لَوَلِيِّكَ الْفَرَجَ

وَالْعَافِيَةَ وَالنَّصْرَ وَلَا تَسْؤُنِي

فِي نَفْسِي وَلَا فِي أَحَدٍ مِنْ أَجَنِّي

و اگر خواهی یک یک دوستان

خود را نام ببر و لا فی فلان و

لا فی فلان را وی گفت چون

براین دعا دعاوست کردم

چندان عمر یافتم که از زندگانی

ملول شدم و این عا بسیار معتبر است

بحمد الله واحسانه وفضلہ وامتبائہ
کتاب وظایف نامہ سلطان
بشال واجب الاشبال محمد
مملکت ماہ فلک رفعت شاہ
جم جاہ کیوان با رکاہ فریدیون
دادکستر ابو الفتح معین الدین
سلطان زمان نوشیروان

عادل محمد علی شاه بادشاه

غارِ عَظَمَ اللّٰهُ قَدْرَهُ وَأَنْفَذَ

فِي الْبَرِّيَّةِ حُكْمَهُ وَأَمْرَهُ

بمطبع شاهي در سنه يکهزار و صد

و پنجاه و چهار هجری طبع یافت

خالق الارض و السما بصحايف

ليل و نهار را بد و امم ذکر

آن خسرو هنر پرور منوچک را
 و همای همایون و ولس را که
 بال اقبال عمو ما بر جهانیان
 و خصوصاً بر اهل فضل و برت
 کشاده است سایه کسرتار او
 وَ هَذَا دُعَاءُ لَا يَرُدُّ فَاتَهُ
 صَلَاحُ لِأَصْنَافِ الْبَرِّيَّةِ شَامِلُ

CALL No. ۲۹۷۵۰۷
 ACC. NO. ۷۳۳۳
 AUTHOR حسین الدین، ابو القاسم
 TITLE وظائف ناسه سلطانى

۷۳۳۳ ۲۹۷۵۰
 ۷۳۳۳ ۲۹۷۵۰
 وظائف ناسه سلطانى
 AT THE TIME

Date	No.	Date	No.

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over-due.

